www.kraslavasvestis.lv

Krāslavas Vēstis

KRĀSLAVAS NOVADA PAŠVALDĪBAS INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

№ 11 (373) 2021. GADA 5. NOVEMBRIS

PRIECĪGUS VALSTS SVĒTKUS!

Novembris Latvijai ir atceres un svētku mēnesis, kad visi atskatāmies uz svarīgiem vēstures notikumiem, kas ļāvuši izveidot mūsu valsti un nosargāt tās brīvību.

11. novembrī, Lāčplēša dienā, sveču un lāpu gaismā pieminēsim un godināsim tos, kas cīnījās Latvijas brīvības vārdā! Tas bija laiks, kad visa latviešu tauta saliedējās lielajā cīņā par Latviju un brīvību.

18. novembris ir Latvijas Republikas proklamēšanas diena, kas ikvienam latvietim ir nozīmīgi svētki. Tos svinot, mēs viens otram sakām: "Daudz laimes, Latvija!" Mēs dzīvojam ļoti skaistā un brīvā zemē. Mūsu valsts neatkarība, mūsu brīvība ir izcīnīta ar senču sviedriem un asinīm! Neaizmirsīsim par to, sargāsim Latviju, būsim taisnīgi pret savu zemi, būsim kopā gan priekos, gan bēdās!

Dievs, svētī Latviju!

Gunārs Upenieks,
Krāslavas novada domes
priekšsēdētājs

PAŠVALDĪBA AICINA PIETEIKT NOVADNIEKUS APBALVOJUMAM „KRĀSLAVAS NOVADA GADA CILVĒKS"

Krāslavas novada pašvaldība izsludina konkursu „Krāslavas novada Gada cilvēks" nominācijās: „Mūža ieguldījums" – par ilggadīgu, godprātīgu darbu un ieguldījumu sava novada un tā iedzīvotāju labā (2 nominācijas) un „Gada cilvēks" – par nozīmīgiem sasniegumiem novada labā un tā atpazīstamības veicināšanā (4 nominācijas). Minētajām nominācijām pieteikumi jāiesniedz līdz 2021. gada 10. novembrim (turpmākajos gados - līdz 15. oktobrim). Tiesības izvirzīt pretendentus nominācijām ir katram novada iedzīvotājam, organizācijai, uzņēmumam, biedrībai, iestādei un pašvaldībai, iesniedzot pieteikuma anketu (pieejama portālos www.kraslava.lv; www.kraslavasvestis.lv; www.dagda.lv).

KONKURSA „KRĀSLAVAS NOVADA GADA CILVĒKS" NOLIKUMS

1. Organizētājs

1.1. Krāslavas novada pašvaldība

2. Mērķi

2.1. Apzināt un izvērtēt cilvēku ieguldīto darbu nolikumā izvirzītajās nominācijās;

2.2. Stimulēt ikvienu piedalīties novada tālākajā attīstībā;

2.3. Atbalstīt jaunu, progresīvu ideju realizēšanu;

2.3. Godināt labākos sava aroda, amata, radošā darba veicējus;

2.4. Godināt novada attīstības un pozitīvā tēla veidotājus.

3. Nominācijas

3.1. „Mūža ieguldījums" – par ilggadīgu, godprātīgu darbu un ieguldījumu sava novada un tā iedzīvotāju labā (2 nominācijas);

3.2. „Gada cilvēks" – par nozīmīgiem sasniegumiem novada labā un tā atpazīstamības veicināšanā (4 nominācijas).

4. Pretendentu izsludināšanas un pretendentu pieteikšanas kārtība

4.1. Konkursu izsludina vienu reizi gadā, publicējot paziņojumu par konkursa rīkošanu plašsaziņas līdzekļos ne vēlāk kā līdz kārtējā gada 15. oktobrim.

4.2. Konkursa nolikumu un pieteikuma anketu publicē šādās tīmekļvietnēs - www.kraslava.lv, www.dagda.lv, informatīvajā izdevumā „Krāslavas Vēstis" un www.kraslavasvestis.lv.

4.3. Konkursa ietvaros tiesības izvirzīt pretendentus nominācijām ir katram novada iedzīvotājam, organizācijai, uzņēmumam, biedrībai, iestādei un pašvaldībai, iesniedzot pieteikuma anketu (pielikumā).

4.4. Pieteikumā jānorāda:

4.4.1. Pretendenta vārds, uzvārds, dzīvesvietas adrese, ieņemamais amats vai nodarbošanās, kontaktinformācija;

4.4.2. Nominācija, kurā pretendents tiek nominēts un pamatojums par panākumiem un ieguldījumu novada labā kalendārajā gadā, izņemot nomināciju „Mūža ieguldījums", kas tiek vērtēta ilgākā laika periodā;

4.4.3. Pieteicējs:

4.4.3.1. fiziska persona – vārds, uzvārds, kontakttālrunis, e-pasts;

4.4.3.2. juridiska persona – nosaukums, kontaktpersona, kontakttālrunis; e-pasts.

4.5. Aizpildīto pieteikumu iesniegšanas kārtība:

4.5.1. Nominācijām „Mūža ieguldījums", „Gada cilvēks", pieteikumus iesniedz kārtējā gadā līdz 15. oktobrim.

4.5.2. Aizpildītās pieteikuma anketas iesniedz personīgi Krāslavas novada pašvaldībā, sūtot ar pasta starpniecību vai elektroniski. Ar pasta starpniecību, adresējot sūtījumu Krāslavas novada pašvaldībai, Rīgas iela 51, Krāslava, Krāslavas novads, LV-5601. Elektroniski, nosūtot uz e-pasta adresi dome@kraslava.lv .

4.6. Pieteikumu izvērtēšana:

4.6.1. Pieteikumu atbilstību nolikumam izvērtē un konkursa uzvarētājus nosaka Krāslavas novada pašvaldības izveidota komisija šādā sastāvā:

Pašvaldības domes 1.vietnieks;

Pašvaldības domes komiteju priekšsēdētāji;

Pašvaldības izpilddirektors.

4.6.3. Ja kādam no vērtētājiem rodas interešu konflikts, attiecīgais vērtētājs nedrīkst piedalīties lēmuma pieņemšanā konkrētajā nominācijā.

4.6.2. Nomināciju ieguvēji tiek apstiprināti Krāslavas novada pašvaldības domes sēdē un publiski paziņoti šādās tīmekļvietnēs - www.kraslava.lv, www.dagda.lv, informatīvajā izdevumā „Krāslavas Vēstis" un www.kraslavasvestis.lv.

4.6.4.Krāslavas novada pašvaldība informē konkursam izvirzītos pretendentus par apbalvošanas pasākuma norisi vismaz divas nedēļas iepriekš, izsūtot ielūgumus.

4.6.5. Nomināciju ieguvēji tiek publiskoti šādās tīmekļvietnēs - www.kraslava.lv, www.dagda.lv, informatīvajā izdevumā „Krāslavas Vēstis" un www.kraslavasvestis.lv.

5. Nomināciju godināšana

5.1. Nominācijas apbalvojumus piešķir Latvijas Republikas proklamēšanas gadadienai veltītajā svinīgajā pasākumā.

6. Apbalvojums

6.1. Konkursa „Krāslavas novada Gada cilvēks" nomināciju ieguvēji tiek apbalvoti ar:

6.1.1. konkursa „Krāslavas novada Gada cilvēks" atzinības rakstu;

6.1.2. ziediem;

6.1.3. naudas balvu.

6.2. Naudas balvu fonds - 2220 EUR, tajā skaitā balva nominācijā „Mūža ieguldījums" - EUR 500 (neto), nominācijā „Gada cilvēks" - EUR 200 (neto).

7. Atkārtota pretendēšana

7.1. Personas, kurām apbalvojums jau piešķirts, uz goda nosaukumu atkārtoti var pretendēt ne agrāk kā pēc 5 (pieciem) gadiem.

8. Noslēguma jautājumi

8.1. Nolikums stājas spēkā ar 2021. gada 29. oktobri.

8.2. 2021. gadā konkursu izsludina, publicējot paziņojumu par konkursa rīkošanu plašsaziņas līdzekļos līdz 2021. gada 10. novembrim.

8.3. 2021. gadā 4.5.1.punktā minētajām nominācijām pieteikumi jāiesniedz līdz 2021. gada 10. novembrim.

8.4. 2021. gadā Krāslavas novada pašvaldība informē konkursam izvirzītos pretendentus par apbalvošanas pasākuma norisi līdz 2021. gada 15. novembrim, izsūtot ielūgumus.

8.5. Ar nolikuma spēkā stāšanos spēku zaudē Krāslavas novada domes 2017. gada 28. septembra sēdē (prot Nr.16, 10.§) apstiprinātais Konkursa „Krāslavas novada Gada cilvēks" nolikums un Dagdas novada pašvaldības domes 2017. gada 28. septembra sēdē (prot Nr.14, 22.§) apstiprinātais Konkursa „Dagdas novada Gada cilvēks" nolikums.

INTERVIJA

MUMS JĀTURAS KOPĀ!

Mūsdienu sabiedrībā valda pamatots viedoklis, ka labai izglītībai ir milzīga loma bērna nākotnē. Tālab loģiski, ka katrs vecāks vēlas savam bērnam to vislabāko skolotāju visā valstī, bet tajā pašā laikā skolotāja profesija nebūt nav pati populārākā, ko jaunieši vēlētos apgūt un palikt tajā strādāt ilgus gadus.

Kāda šodien ir skolotāja profesija - cik atbildīga, mīlēta, aizraujoša? Uz interviju aicināju Krāslavas Varavīksnes vidusskolas pedagoģi Margaritu Borodinu – Ignatoviču, kura pasniedz Latvijas un pasaules vēstures un politikas un tiesību skolotāja, aktīva skolas sabiedriskajā dzīvē un kuras audzināmā 12. klase nākamā gada pavasarī aizvērs aiz sevis vispārizglītojošās skolas durvis.

- Lūdzu, īsi iepazīstiniet ar sevi!

- Esmu dzimusi Krimas apgabala Kerčā. No turienes nāk mana mamma un vecmāmiņas, un bērnības jaukākās atmiņas saistās tieši ar dzimto vietu – kad bija tāda iespēja, ar prieku turp braucu. Mana mamma savulaik pabeidza Latvijas Universitāti, ieguva juristes izglītību un dabūja darbu Latvijā. Es mācījos Varavīksnes vidusskolā, pabeidzu Daugavpils Universitāti un praktiski atgriezos savā skolā jau kā pedagoģe. Manā ģimenē aug divi bērni: jaunākais dēls Pjotrs ir skolnieks, bet vecākais - Pāvels - ir Daugavpils Universitātes 2. kursa students, topošais vēstures skolotājs. Taisnību sakot, šodien es neesmu lielā sajūsmā par viņa izvēli, jo zinu, cik smags ir skolotāja darbs.

- Kāpēc tad jūs savu nākotni izvēlējāties saistīt tieši ar skolotājas profesiju? Varbūt dzīvē bija kāds īpašs notikums, kāds pamudinājums?

- Laikam vislielākā pateicība pienākas mammai. Es piedzimu padomju laikos, un bērnībā mamma regulāri lasīja priekšā patriotiskas grāmatas, patriotisku dzeju, kopā skatījāmies tā laika filmas. Kopš tiem gadiem mans mīļākais darbs ir A. Gaidara sarakstītais „Pasaka par kara noslēpumu, par Maļčišu-Kibaļčišu un viņa stingro vārdu". Visi tie stāsti, grāmatas, filmas, piemēram, „Uz priekšu, gardemarīni!", „Trīs musketieri", „17 pavasara mirkļi", „Napoleons un Žozefīne" mani ierāva citā pasaulē. Es vēl nemācēju rakstīt, bet man dzima neizsakāma vēlme uzrakstīt pārspriedumu vai eseju par šo filmu, lai gan tolaik es pat šos vārdus nezināju.

Paldies vecākiem, kuri iemācīja saprast, ka vēsturi pirmām kārtām veido ļoti drosmīgi cilvēki, no kuriem daudz atkarīgs mūsu nākotnē. Ja nebūtu viņu piemēra, arī mēs kaut ko citādāk darītu un uztvertu. Pat Svētajos rakstos rakstīts, ka ticība nāk no sludināšanas. Profesijas izvēlē man nebija nekā pēkšņa, tas bija ļoti mērķtiecīgs ceļš jau no pašas bērnības. Manu pārliecību nostiprināja filma „Garais starpbrīdis", kuru noskatījos 6. vai 7. klasē un kuras galvenais varonis skolotājs Nestors Petrovičs cītīgi ņēmās ar savu 9. klasi – viņa darba rezultāts mani ļoti iedvesmoja. Jā, man bija vēl viens liels sapnis - teoloģijas studijas. Kad bija jāizvēlas, ko tieši studēt, Daugavpils Universitāte bija tuvāk dzīvesvietai, bet teologus mācīja tikai Rīgā. Tolaik nebija man iespējas studēt galvaspilsētā, izvēlējos skolotāja profesiju, turklāt tā šķita praktiskāka.

- Pastāstiet, par saviem priekšmetiem, kurus mācāt. Vai visi skolēni tos ar prieku apgūst, vai ir arī tādi, kuri domā, ka tieši šīs gudrības nekad dzīvē viņiem nevajadzēs un neliekas zinis par jūsu pūlēm iemācīt?

- Mūsdienu bērni un jaunieši ir ļoti racionāli domājoši cilvēki. Viņi spriež: ja šajā priekšmetā man nebūs eksāmena, tad kamdēļ man īpaši „svīst" un mācīties? Vēsture ir izvēles priekšmets un nav centralizēto eksāmenu (CE) sarakstā 12. klasei, jaunieši mērķtiecīgāk darbojas tur, kur būs jākārto CE. Man nav īpašas receptes, bet mana pārliecība ir, ka caur vārdiem cilvēks izstaro arī savu iekšējo būtību. Galvenais, lai mācību priekšmets tevi pašu uzrunātu, lai skolotājam ienākot klasē, bērni skatītos uz viņu, redzētu un justu, ka skolotājs ļoti ieinteresēts viņiem kaut ko pastāstīt un dot dzīvei.

Atgriežoties pie intervijas pirmā jautājuma, gribu papildināt, ka manā ceļā uz skolotāja profesiju nebija tikai stāsti un filmas, bet arī dzīvi cilvēki. Piemēram, mana klases audzinātāja 6.-9. klasē un vēstures skolotāja Valentīna Lavrentjeva, kuru klausījos ar milzīgu aizrautību, jo bija tik interesanti viss pasniegts. Es aizdomājos – mūsu katra mūžs patiesībā ļoti īss, bet skolotāja var pastāstīt par to, kas bija Senajā Grieķijā pirms tūkstoš gadu tā, it kā pati tai laikā dzīvojusi, viņa zina, kādas problēmas bija pirmajiem kristiešiem, kad izveidojās kristiešu kopiena utt. Es klausījos, un man auga apbrīnas sajūta, ka tāds pats cilvēks kā mēs to visu zina un patiesībā dzīvo nevis mums atvēlētos dzīves gadus, bet krietni ilgāku laiku, pateicoties vēstures zināšanām.

Nav kādas īpašas metodes, lai pārliecinātu mācīties. Bērni, jaunieši ļoti labi redz, vai skolotājs ienācis klasē, bezmaz lidojot, vai arī negribīgi, solīti pa solim, un apstājas klases vidū, sagumzies kā ar milzīgu nastu plecos, izmisuma pilns. Es cenšos būt godīga, ieinteresēt un dalīties ar to, kas manī ir iekšā. Ja man interesanti, tad cenšos to iedot skolēniem un viņiem būs interesanti. Jā, skolotājiem šodien ir grūtības mācīt - mums ir programma, ir standarts, un dažreiz ir tēmas, kas neiet kopā ar to, kas tev pašai tuvāk un patīk. Par šo lietu runā ne tikai vēstures skolotāji, bet arī citu priekšmetu pedagogi.

Kopumā skolēnu interese par vēsturi ir, bet daži skolēni varbūt vīlušies, varbūt pat netic tam, ko māca. Tie, kuri interesējas par šo priekšmetu, interesējas par to arī pie saviem vecākiem. Proti, ko tētim un mammai skolā mācīja, kā mācīja? Un tad man jautā, kāpēc pirms 30 gadiem skolotāji manai mammai sacīja pavisam ko citu, nekā šodien sakāt jūs? Bet tas nav slikti, ka bērni jautā, tas nozīmē, ka viņiem gribas izprast notikumus dziļāk, izdarīt savus secinājumus. Ikvienu saprātīgu cilvēku priecē, ka aug domājoša paaudze. Bieži savās stundās prasu, lai jaunieši uzraksta uz lapas, par ko viņi grib, lai ar viņiem pārrunāju, uz kādiem jautājumiem grib saņemt atbildes. Lasot šos jautājumus, es jūtu, kas viņiem ir prātos un sirdī.

- Ko varētu pastāstīt par otru priekšmetu?

- O, jā! Ja tu nenodarbosies ar politiku, tad politika nodarbosies ar tevi! Mana klase ir aktīvisti un līderi. Domāju, kāds no viņiem noteikti kļūs par politiķi. Protams, viss atkarīgs no rakstura, no apstākļiem un citām niansēm, bet es esmu pārliecināta par savējiem. Vēsture un politika ir savstarpēji saistītas lietas, bet mūsu izglītības sistēmā šie priekšmeti ir atdalīti.

- Jūs ar skolēniem esat darbojusies nozīmīgā projektā. Pastāstiet, kā veicās!

- Tā kā skolā nestrādāju ilgi, neesmu skolotāja, kurai daudz projektu, citi kolēģi var lepoties vairāk. Bet pirms pandēmijas un krīzes situācijas katru gadu bija piedāvājums uzrakstīt jauniešu projektu, kuru finansēja pašvaldība. Mēs iesaistījāmies, un tolaik ar savu 9. klasi uzrakstījām projektu „Stāsts vienā kadrā". Pamatideja bija - vēsturi veido cilvēki, un man ļoti gribējās ielikt pareizas vērtības manos jauniešos un lai viņiem būtu saikne ar realitāti. Turklāt man patīk brīvprātīgais darbs. Devāmies uz Robežnieku pagasta pārvaldes Skuķu sociālās aprūpes centru. Protams, ļoti labi atbraukt uz pansionātu ar cepumiem un konfektēm, bet vajag arī kādu aktivitāti. Ļoti atbildīgi sagatavojāmies un braucām tieši 1. oktobrī – Starptautiskajā senioru dienā intervējām pansionāta iemītniekus, pasniedzām iepriekš sagatavotas dāvaniņas. Vecāka gada gājuma cilvēki labprāt dalījās atmiņās gan par bērnību, gan par jaunību, gan par skolas gadiem, gan par kara laiku, gan par visu citu galveno katra mūžā, ar savām pārdomām. Jaunieši bija ļoti saviļņoti, runājot ar senioriem, arī senioriem patika runāt ar padsmitgadīgajiem, un mums tapa filmiņa. Izveidojām, atbraucām ar to uz pansionātu, mums bija vēl viens pasākums, kurā apbalvojām labākos seniorus – filmas varoņus. Pirms tam mēs šo filmu noskatījāmies arī skolā un tad arī izdomājām, kā apbalvot šos cilvēkus, lai būtu svētki. Nevajag cilvēkus žēlot vai citādi kaut kā norādīt uz viņu ciešanām un sāpēm, bet jānes viņiem pozitīvas emocijas. Tā ir reāla dzīve, jo ikdienā esam egoisti, sēžam savos datoros, telefonos un neredzam neko apkārt. Bet kā var audzināt, ja neredzi medaļas otru pusi?

Mums izdevās, un gribējām turpinājumu. Bet pasauli pārņēma Covid-19 pandēmija. Pansionāta durvis diemžēl mums bija ciet neatkarīgi no tā, esam vakcinēti vai - ne. Es nezinu, kā var turpināt iesākto pansionātā, varbūt kāds, izlasot interviju, mums piespēlēs labu ideju. Bet jauniešiem sacīju, pag, mums ir skolotāji seniori – aktīvi, pozitīvi, kuriem milzīga pieredze, bet viņi vairs nestrādā skolā. Vajag intervēt viņus. Tā mums radās ideja „Stāsts vienā kadrā - skolotāji". Pērn bija pirmais raidījums, arī šogad izdevās turpinājums.

- Ko mūsdienās skolotājam nozīmē audzināmā klase? Ir taču arī tādi pedagogi, kas labāk darīs vienalga ko, bet audzināmo klasi sev neņems… Cik un kāda ir atbildība? Ko tas prasa no skolotāja?

- Cik nu tas nopietni vai pa jokam, bet - ja pedagogam nav audzināmās klases, par skolotāju viņu nosaukt ir grūti. Audzināmā klase ir mans lepnums, man paveicās. Jā, man visu laiku par kaut ko sāp galva: neattaisnoti kavējumi, pusdienas, sekmīgs, nesekmīgs, slims un vēl un vēl kaut kas. Dzīve rit nemitīgā steigā, nemitīgā haosā, bet mani audzināmie ir šo neērtību vērti! Es nevaru pateikt, ka man jābūt vecāku lomā, bet ir jābūt…, esmu katra bērna aizstāve, un man ir 16 audzināmie! Es ar saviem divpadsmitajiem kopā jau piekto gadu, man paveicās, ka viņi ļoti atsaucīgi. Laikam enerģētika mums sakrita. Ko es varu pateikt tiem, kuri neņem audzināmo klasi. Skolotāji, es jūs ļoti labi saprotu, jo pašlaik arī es esmu satraukuma pilna, domājot par to, vai uzņemties audzināt jaunu klasi. Pieslīpēšanās moments ir ārkārtīgi sāpīgs. Taču pašlaik es varu pateikt - ja man ir kādas nesaprašanās ar vecākiem un skolēniem, tad tās ir sīkas un risināmas.

Varu pieņemt visu, kas nāks un notiks dzīvē, jo tā sastāv no posmiem. Ja šodien man ir audzināmā klase, varbūt pienāks posms, kad es kādu laiku nebūšu klases audzinātāja. Jo galvenais ir būt, nevis izlikties esam.

- Līdzīgi kā jebkurā citā profesijā ikviens, kurš nav pedagogs, simtprocentīgi zina, kādam jābūt skolotājam. Kādam, jūsuprāt, jābūt īstam skolotājam?

- Visu mēs vērtējam salīdzinājumā ar kaut ko, ar kaut kādu atskaites punktu. Ar pedagogu Antonu Makarenko salīdzināt? Es esmu ļoti tālu no šī izglītības korifeja, bet es uzskatu, ka labs skolotājs ir vienkārši dzīvs cilvēks ar saviem plusiem un mīnusiem, kā katrs no mums. Nav iespējams sasniegt neaptveramu pilnību, galvenais ir jābūt īstam, patiesam, atklātam pret dzīvi, pasauli, cilvēkiem, bērniem, kas ir tavā priekšā. Ne zināšanu kopums ir svarīgs, vienkārši vajag būt iekšā kopā ar skolēniem to apguves procesā, nevis stāvēt kaut kur no malas kā vērotājam, vēl sliktāk – no augšas uz visu noraudzīties. Ja savā profesijā esi ar sirdi un dvēseli, tad tu varēsi kaut ko dot skolēniem, bet pieņem šīs zināšanas vai ne - tā ir viņu brīva izvēle. Un mums vajag pieņemt šo izvēli, nevajag neko uzspiest ar varu. To viegli pateikt, bet nav tik vienkārši izdarīt. Vietā teiciens - mūžu dzīvo, mūžu mācies! Varbūt uz to, ko es jums pateicu šodien, rīt raudzīšos citādāk un domāšu, ka pateicu nepareizi un svarīgāka ir cita patiesība. Mūžu dzīvo, mūžu mācies!

- Skolotāju profesija nav visprestižāko skaitā. Kā motivēt jauniešus darbam skolā?

- Jā, Latvijā ir skolotāju krīze. Bet es nevienu nepierunāšu un neaicināšu apgūt skolotāja arodu. Sacīšu tā: ja neesi gatavs strādāt ļoti daudzas stundas arī sestdienās un svētdienās, ja neesi gatavs būt tolerants, pacietīgs, daudzas lietas pieciest un uz daudz ko aizvērt acis, tad neej strādāt skolā, nebojā sevi, netērē laiku. Šodien skolotājs ir starp vecāku, skolēnu un administrācijas dzirnakmeņiem – katrai pusei savas intereses un prasības.

Turpinājumu lasiet 6.lpp.

PROJEKTI

ŠĪSVASARAS PĀRVĒRTĪBAS PII „PĪLĀDZĪTIS”

Šovasar pateicoties Krāslavas novada pašvaldības organizētājam projektu konkursam „Iedzīvotāji veido savu vidi” saņemtajam finansējumam, pirmskolas

izglītības iestādē (PII) „Pīlādzītis” pārvērtības piedzīvoja vēl viens bērnu laukums, kā arī notika Logopēdiskās interaktīvās rotaļistabas labiekārtošana. Pateicoties PII audzēkņu vecākiem un bērnudārza darbinieku kopdarbībai, kā arī bērnu aktīvajam atbalstam, 2. grupiņas bērnu laukumu izdevās pārvērst par pievilcīgu un atraktīvu zonu bērnu atpūtai un nodarbībām.

Diemžēl situācija ir tāda, ka laika gaitā bērnu laukumu konstrukcijām un nojumēm zūd ne tikai estētisms, bet arī funkcionalitāte, un tās kļūst ne visai drošas ikdienas lietošanā. Savukārt mēs apzināmies, ka mūsu atvases pavada bērnudārzā lielāko un aktīvāko dienas daļu. Bērnudārzs ir vieta, kur notiek bērnu socializācija, izglītošana, veidojas priekšstati un gaumes pamati, tāpēc ir svarīgi, lai bērni pavadītu laiku ne tikai drošā, bet arī estētiski pievilcīgā vidē.

Bērnu laukumā, pateicoties finansējumam, tika atjaunota smilšu kaste, nokrāsota nojumes grīda un sienas, izveidota muzikālā siena, attīstošo spēļu stūrītis, izveidoti jauni koka soliņi un āra tāfele zīmēšanai un mācībām. Par privātiem līdzekļiem iegādāti plastmasas galdiņi, krēsliņi un rotaļlietas, lai bērni varētu aktīvi un atraktīvi pavadīt laiku ārā.

Bērnudārza telpās, pateicoties Krāslavas novada pašvaldības atbalstam un LEADER projektu īstenošanai, tapa Logopēdiska interaktīva rotaļistaba, bija iegādātas jaunas mēbeles, aprīkojums. Svarīgi bija sakārtot arī telpas vizuālo un tehnisko stāvokli. Vecākiem un skolotājām ir svarīgi nodrošināt bērniem iespēju kvalitatīvi un droši pavadīt laiku, kā arī dot iespēju apgūt vai pilnveidot jaunas zināšanas un prasmes.

Iegūstot finansējumu, projektā „Iedzīvotāji veido savu vidi” kabinetā notika labiekārtošanas darbi. Sienas un griesti tika izlīdzināti un nokrāsoti, izveidots grāmatu plaukts koka veidā, iegādātas jaunas griestu stangas ar aizkariem, kā arī logopēdiskās spēles.

Esam pateicīgi Krāslavas novada pašvaldībai par finansiālo atbalstu, kā arī visiem, kas ar savu atbalstu un darbu piedalījās projekta realizēšanā!

Oksana Mateja,
projekta vadītāja
Darba grupas dalībnieku foto

ATKLĀTA BTA „VELOZINIS” TRASĪTE KRĀSLAVĀ

Krāslavas novads ir otrā pašvaldība Latgalē un viena no jau samērā daudzajām Latvijā, kur atklāta BTA „Velozinis” trasīte. Tajā bērni var droši apgūt iemaņas braukšanai ar velosipēdu, jo ir radīti apstākļi, lai topošais velosipēda vadītājs būtu drošībā.

Sociāli atbildīgo un inovatīvo

projektu BTA „Velozinis” radījuši AAS „BTA Baltic Insurance Company”, biedrība „For Better” un uzņēmums „We Build Parks”, savukārt Krāslavas novada pašvaldība ir finansējusi trases seguma izbūvi Artilērijas ielā, Krāslavā, blakus skeita laukumam.

Ideja par BTA „Velozini” radās brīdī, kad „We Build Parks” vadītājs Jānis Jansons gluži ikdienišķā situācijā piedzīvoja nepatīkamu brīdi kopā ar meitu, kura nespēja pārvarēt apmali, lai tiktu no ielas braucamās daļas uz trotuāra: „Sapratu, ka nav tādas vietas, kur bērni drošos apstākļos un atraktīvā veidā varētu apgūt veloprasmes. Tā radās inovatīvā veloparka plāns pilsētvidē. Pilotprojekts tapa Rīgā, un tas guva necerēti lielu atsaucību. BTA „Velozinis” ir unikāls pasaules līmenī, jo bērni attīsta prasmes un izglītojas nemanot, spēlējot velospēles! Esam ļoti priecīgi, ka BTA sadzirdēja mūsu projekta stāstu un sadarbībā ar biedrību „For Better” piekrita atbalstīt tā realizāciju.”

BTA „Velozinis” trasē radīti pilsētvidē visbiežāk sastopamie apstākļi, lai bērni labāk apgūtu velosipēdu braukšanas prasmes, piemēram, spētu attīstīt spēju norādīt braukšanas virzienu, bedrīšu apbraukšanu vai uzbraukšanu un nobraukšanu no apmalītes.

Tāpat pie BTA „Velozinis” trasēm tiek izvietotas informatīvās norādes ar svarīgāko informāciju par drošu velosipēdistu pārvietošanos satiksmē. Plašāku informāciju par BTA „Velozinis” iespējams atrast projekta tīmekļvietnē www.btavelozinis.lv.

Šī brīža pandēmijas apstākļos trasītes atklāšanas pasākums tika organizēts mini formātā, tomēr tā rezultātā ir tapis saulains video rullītis.

Paldies visiem atbalstītājiem par vēl vienu ģimenēm draudzīgu objektu Krāslavā!

Ināra Dzalbe,
Krāslavas novada pašvaldības
Attīstības nodaļas vadītāja

DAGDAS EZERĀ IR IELAISTI ZANDARTU MAZUĻI

Lai nodrošinātu ilgtspējīgu zivju resursu izmantošanu, šī gada 26. oktobrī tika veikta 19 000 zandartu zivs mazuļu ielaišana Dagdas ezerā.

Zivju ielaišanas procesā piedalījās Rūjas zivju audzē-

tavas zivkopis Ivo Zēmelis, Valsts vides dienesta zvejas vecākais inspektors Ingars Soloha, PVD Dienvidlatgales pārvaldes valsts veterinārā inspektore Ārija Kolovza, Krāslavas novada pašvaldības deputāts Raitis Azins un KNP DPPA projektu koordinators Olga Gekiša. Pateicība Aijai Utkinai par atļauju izmantot privāto teritoriju.

Zandartu mazuļu ielaišana tika veikta ar vienvasaras mazuļiem, ap 4 gramiem vidējā svarā. Šis ir optimālais svars zivju papildināšanai oktobrī, kad zandartu mazuļi kļūst par plēsējiem. Ielaišanas apjoms tika noteikts, pamatojoties uz „Vides risinājumu institūta” 2019. gadā izstrādātajiem zivsaimnieciskās ekspluatācijas noteikumiem Dagdas ezeram, kas nosaka nepieciešamo regulāro zivju resursu papildināšanu. Tas sekmēs spēcīgu zivju populāciju izveidošanos, kas nākotnē spēs sevi atražot.

Zandartu zivs mazuļu iegāde tika veikta ar Zivju fonda atbalstu projekta Nr.21-00-S0ZF02-000046 „Zivju resursu pavairošana Dagdas ezerā” ietvaros. Zivju mazuļu piegādi nodrošināja SIA „Rūjas zivju audzētava”.

Projekta kopējās izmaksas: 5057,80 EUR.

Lauku atbalsta dienests ZIVJU FONDS

Zivju fonda finansējums: 4804,91 EUR.

Dagdas pilsētas un pagastu apvienības līdzfinansējums: 252,89 EUR.

Olga Gekiša,
projektu koordinatore
Sanitas Karpovičas foto

APRĪKOJUMS BRĪVDABAS PASĀKUMU ĪSTENOŠANAI

Ir noslēgusies biedrības „Skola ar nākotni” 2020. gadā ar Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai LEADER programmas atbalstītā projekta „Aprīkojuma iegāde brīvdabas pasākumu īstenošanai Krāslavas novadā” (projekta Nr.20-03-AL33-A019.2202-000002) 2. kārta.

Tās laikā aktīvi tika izmantots projekta ietvaros iegādātais aprīkojums. Īpaši pieprasīts tas bija laikā, kad Covid-19 pandēmijas dēļ biedrību organizētos pasākumus tika rekomendēts rīkot ārā. Tāpēc Krāslavas novadā rīkotajās nometnēs dalībniekiem nevajadzēja paciest ne šovasar tik karsto sauli, ne mirkt lietū, jo varēja izmantot dažādu izmēru teltis. Gan nometnēs, gan izlaidumu rīkošanā noderēja galdi un krēsli. Rudenī un pavasarī aprīkojums tika izmantots mācību stundu vadīšanai ārpus skolas telpām.

Akustiskā sistēma tika izmantota, lai organizētu jautru diskotēku diennakts nometnē „Drošāk. Augstāk. Veselīgāk”.

Ceram, ka arī turpmāk Krāslavas novada iedzīvotāji aktīvi izmantos projekta ietvaros iegādāto aprīkojumu. Biedrībā ir pieejamas dažādu izmēru teltis, galdi, soli, krēsli, kā arī akustiskā sistēma. (telefons saziņai 28303638).

Projekts tika īstenots biedrības „Krāslavas rajona partnerība” darbības teritorijas sabiedrības virzītas vietējās attīstības (SVVA) stratēģijas 2014. - 2020. gadam LEADER konkursa aktivitātē „Vietas potenciāla attīstības iniciatīvas” 2.2. rīcībā „Atbalsts sabiedrisko aktivitāšu dažādošanai vietējiem iedzīvotājiem”.

Projekta attiecināmās izmaksas: ELFLA finansējums – 6239,00 (90 % atbalsta intensitāte no attiecināmām izmaksām) un Krāslavas novada pašvaldības līdzfinansējums – 623,90 EUR.

Informāciju sagatavoja
biedrība „Skola ar nākotni”

DARBOTIES PRIEKS!

Dažiem cilvēkiem patīk ceļot, dažiem - makšķerēt, citu aizrauj dārzniecība, puķkopība, nūjošana un citas lietas, bet mums patīk darboties biedrībā, tūrismā un aktīvi pavadīt laiku.

Vasaras nobeigumā un rudens sākumā biedrība „Ģimenes atbalsta centrs „Atvērtība”” realizēja nelielu projektu „Par drošību un kārtību jebkurā vietā!” konkursa „Iedzīvotāji veido savu vidi” ietvaros. Arī ar šo projektu centāmies kaut arī ar nelieliem solīšiem, bet tomēr virzīties uz priekšu un padarīt vēl vienu vietu Krāslavā drošāku un kārtīgāku. Par to esam pateicīgi mūsu atbalstītājiem. Projekta ietvaros tika iegādāts piknika galds āra aktivitātēm, ierīkota gaisma kāpņu telpā 2. stāvā, kur atrodas biedrības telpas, iegādāts atkritumu konteiners un noslēgta vienošanās ar SIA „Krāslavas nami” par atkritumu izvešanu, nokrāsotas šūpoles un kalniņš bērnu laukumiņā, iestādītas puķes podos. Paveiktos darbus palīdzēja realizēt jaunieši bezdarbnieki, kas strādāja biedrībā vasarā, kā arī divi cilvēki ar invaliditāti. Esam pateicīgi visiem par mums sniegto atbalstu un ceram uz turpmāko sadarbību.

Raisa Vagale,
projekta koordinatore

ŠŪŠANAS FABRIKAI KRĀSLAVĀ – 50

LAIKS, DARBS, PIEREDZE, ATMIŅAS...

Turpinājums. Sākums „Krāslavas Vēstis" Nr. 10, 2021. gada 8. oktobris, 8. lpp.

Šūšanas fabrika Krāslavā jau ir pārkāpusi 50 gadu slieksni. Arī 1990. gados, pārmaiņu periodā, kad pastāvēja risks nonākt finansiālajās grūtībās, ir spējusi saglabāt savu dzīvotspēju, nav pārtraukusi savu darbību un veiksmīgi darbojas arī šobrīd. 50 gadi cilvēkam ir tikai pusmūžs – nedz daudz, nedz maz - daudz kas jau ir padarīts un daudz kas vēl jāizdara. Toties uzņēmumam 50 gadi tas ir ilgs periods un tas ir arī pierādījums uzņēmuma veiksmīgai darbībai. Panākumu atslēga slēpjas mērķtiecīgā attīstībā, neatlaidībā un aizrautībā.

Šūšanas fabrikas jubilejas noskaņās tās bijušie darbinieki labprāt un ar lielu laipnību dalījās savās atmiņās par darbību stiprā un saliedētā kolektīvā. Pieredzes stāstus caurstrāvo darba tikums un mīlestība pret veicamo darbu.

Ņina Kižlo

Pabeigusi Rīgas Vieglās rūpniecības tehnikumu un ieguvusi šūšanas ražošanas tehnologa profesiju, Ņina Kižlo šūšanas fabrikā nostrādāja ap 40 gadiem. Strādājusi gan kā iekārtu inženiere, gan kā tehnoloģe, gan kā ceha priekšniece, gan kā galvenais inženieris. Izveidojoties šūšanas uzņēmumam „NEMO", Ņina Kižlo līdz pat aiziešanai pensijā bija tā izpilddirektore.

Ņina Kižlo, 2021. gada foto

Ņina Kižlo stāsta: „1967. gadā Rīgas Vieglās rūpniecības tehnikumā iestājās 11 cilvēki no Krāslavas – Maša Griņko, Taisija Smirnova, Vija Rižonoka, Ņina Šarovska, Jeļena Abramova, Nadežda Belohvostikova, Ludmila Bondare, Valentīna Sargune, Gaļina Turkovska, Leongīne Žuravska un es. Tad komplektēja grupu speciāli Krāslavas šūšanas fabrikai. Mēs visi 11 bijām apguvuši šūšanas ražošanas tehnologa specialitāti. Tehnikumu pabeidzām 1970. gada martā, bet fabrika jaunajās telpās uzsāka darbību 1970. gada decembrī, un no marta līdz decembrim mēs strādājām dažādās sfērās. Piemēram, es strādāju šūšanas uzņēmumā „Latvija", Rīgā, galvenā mehāniķa nodaļā, Nadja Belohvostikova kādu laiku strādāja Latvijas PSR Vieglās rūpniecības ministrijā."

Ņina Kižlo fabrikā sāka strādāt agrāk par pārējām kursa biedrenēm - „tā kā es strādāju galvenā mehāniķa nodaļā, tad atbraucot uz Krāslavas šūšanas fabriku, man bija jāregulē, kur izvietot dažādas šūšanas iekārtas. Šuvējas apmācīja Daugavpilī, kur darbojās profesionālā arodskola. Uz Krāslavas fabrikas jauno ēku uzreiz pēc arodskolas absolvēšanas atbrauca strādāt vairākas šuvēju grupas."

Uz Krāslavas šūšanas fabriku sūtīja speciālistus arī no Ļeņingradas un Vitebskas. Brauca arī speciālisti, kuri bija pabeiguši Kauņas institūtu Lietuvā. Fabrikā bija ierīkota apmācību klase jaunajām šuvējām. Apmācības ilga apmēram 3 mēnešus, tika maksāta arī stipendija.

Runājot par darbu šūšanas fabrikā, Ņina Kižlo uzsver: „Katra šuvēja veica noteiktu operāciju. Tehnologs veica darba dalīšanu un rādīja šuvējām, kā noteikta operācija ir veicama. Lai izpildītu normu, visas operācijas bija jāveic ātri."

Šūšanas fabrikai bija sava bibliotēka. Daudzas meitenes, kuras strādāja par šuvējām, mācījās arī neklātienē Vieglās rūpniecības tehnikumā un vēlāk kļuva par meistarēm vai tehnoloģēm. Fabrikā bija arī medpunkts, kur strādāja feldšeris un dažas dienas nedēļā pieņēma arī zobārsts un ginekologs. Bija arī sava ēdnīca, kura strādāja 2 maiņās.

Ņinai Kižlo šūšanas amats nebija svešs. „Pēc kara, 1948. gadā, artelī „Krāslavas amatnieks" par šuvēju strādāja mana mamma. Artelis darbojās Lāčplēša ielā līdz tam laikam, kad tika izveidots šūšanas cehs Studentu ielā."

Ņina Kižlo atceras: „Jaunuzbūvētā šūšanas fabrika bija paredzēta 600 strādājošiem. Arī Dagdā bija šūšanas cehs ar aptuveni 40 darbavietām; cehs atradās veco dzirnavu ēkā, kur tika piebūvēts vēl viens stāvs. Kad Krāslavā tika uzbūvēta jaunā fabrikas ēka, tai pievienoja klāt Dagdas šūšanas cehu un „Daugavpils apģērba" Krāslavas cehs no Studentu ielas tika pārvietots uz jaunās fabrikas telpām. Līdz jaunās ēkas celtniecības darbu pabeigšanai jaunās šuvējas apmācīja pielāgotajās telpās Smorugova ielā (pašlaik Brīvības ielā 5). Par pirmo šūšanas fabrikas direktori vēl līdz jaunās ēkas uzbūvēšanai bija Svetlana Garšņaka. Kad pārcēlāmies uz jauno ēku Sporta ielā, par direktoru kļuva Ivans Borisenko.

Jaunuzbūvētajā šūšanas fabrikas ēkā bija 6 plūsmas, katrā plūsmā strādāja ap 40 šuvējām. Fabrikā vidēji bija nodarbināti ap 400 cilvēkiem, kuri strādāja divās maiņās.

Katra no piecām šūšanas filiālēm ražoja savu sortimentu. Krāslavas šūšanas fabrika specializējās zēnu virsdrēbju šūšanā. Tika šūti mēteļi, jakas, lietusmēteļi u.c. „Valgā toreiz bija šūšanas fabrika, kas specializējās zēnu apģērbu šūšanā, un mēs bieži braucām uz turieni, lai mācītos, kā šūt zēnu mēteļus. Vēlāk Baltkrievijā tika izveidots uzņēmums, kurš ražoja mākslīgās kažokādas un mēs sākām šūt kažokus. Tos šuva tikai viena plūsma, un kažokus ražoja gan meitenēm, gan zēniem. Kažoks tolaik bija deficīta prece.

Vienu brīdi modē bija velvets, un mēs šuvām velveta bikses un kostīmus. Tās bija deficīta preces. Dagdas cehs vienmēr šuva dažāda veida bikses.

Iesākumā fabrikā bija konveijera līnijas – šuvēja izpildīja vienu darbību, lika izstrādājumu uz konveijera, un tas tika nogādāts līdz nākamajai šuvējai, kura veica savu darbību, un tā līdz izstrādājums pabeigts. 1990. gados, kad es strādāju par galveno inženieri, konveijeri tika likvidēti. Angļi pārveidoja galveno uzņēmumu, pamainīja visas vecās iekārtas uz importa. Mēs Krāslavā pārņēmām galvenā uzņēmuma pieredzi, kā pa jaunam organizēt ražošanu. Darba process tika organizēts savādāk un tika uzskatīts par efektīvāku darba metodi.

Agrāk meitenes strādāja ar lineālu un zīmuli, visu rasēja, tagad viss tiek veidots ar datoru. Mēs nopirkām „Gerber" sistēmu, ar kuras palīdzību notika modeļu konstruēšana. Agrāk modeļus zīmēja uz kartona, tad tos sūtīja uz piegriešanas cehu, kur modelis tika zīmēts uz auduma, un tad piegrieztnes tika nosūtītas uz šūšanas cehu. Pašreiz ir iegādātas speciālas mašīnas, kas ar programmas palīdzību sagatavo piegrieztnes."

Šūšanas fabrika visvairāk darba vietu nodrošināja sievietēm, bet, kā stāsta Ņina Kižlo: „Fabrikā strādāja arī vīrieši. 1970. gados vīrieši pārsvarā veica gludināšanas darbus, jo izmantojamie gludekļi svēra ap 6 kilogramiem. Pamēģiniet 8 stundas padarboties ar tik smagu gludekli! Visās plūsmās par gludinātājiem strādāja vīrieši. Domāju, ka arī tagad par piegriezējiem piegriešanas cehā strādā vīrieši. Un, protams, vīrieši mehāniķi, elektriķi, santehniķi..."

Ņina Kižlo atceras: „Padomju laikos mums bija t.s. gadatirgi. Es, piemēram, kā galvenais inženieris braucu uz Maskavu un iepirku audumus mūsu sortimentam – vilnas audumus, audumus lietusmēteļiem pirkām Čaikovskas kombinātā. Katrai filiālei bija iedalītas kvotas uz noteiktu auduma daudzumu. Pirms braukšanas mēs veicām aprēķinus, cik un kādi audumi mums būs nepieciešami. Rīgā, galvenajā uzņēmumā bija apgādes nodaļas vadītājs, kurš parakstīja sadarbības līgumus ar uzņēmumiem.

Vēlāk piegādātāji paši filiālēm piegādāja audumus. Saņēmām audumus no Ukrainas pilsētas Sumi, Baltkrievijas, Lietuvas un no citām Padomju Savienības republikām.

Bērnu apģērbs tika šūts ar lielām atlaidēm. Tās jau uzreiz tika iekļautas cenā. Agrāk bija obligāta prasība, ka audumiem, no kuriem šuva bērnu apģērbus, bija jāsatur 80 % dabīgās šķiedras. Pusaudžu apģērbam bija pieļaujams 50 %, bet pašu mazāko bērnu apģērbs tika šūts no 100% dabiskā auduma. Tas tika stingri kontrolēts.

Padomju laikā gatavo produkciju mēs sūtījām uz bāzēm. Uz Rīgas un Maskavas veikaliem „Bērnu pasaule" saražoto produkciju sūtījām tieši no fabrikas. Kazahstānā bija ļoti pieprasīti tieši sarkanie lietusmēteļi, tie bija viņu sapnis. Ja mēs nezinājām, kur likt sarkanas krāsas produkciju, tad to sūtījām uz Kazahstānu un viņi to ļoti labprāt pieņēma jebkurā daudzumā. Citiem tieši otrādi, piemēram, Latvijā nebija īpaši iecienīti sarkanās krāsas izstrādājumi un mūsējie labāk izvēlējās tumšākas krāsas audumus."

Padomju laikā tika organizētas arī t.s. sanitāro vienību sacensības, un Ņ. Kižlo stāsta: „Mūsu uzņēmuma sanitārā vienība vienmēr bija starp uzvarētājiem, jo mums bija savs feldšeris, kurš visus apmācīja. Mums bija gan nestuves, gan gāzmaskas."

1990. gadi bija sarežģīts periods un Ņina Kižlo atceras: „Pēc Padomju Savienības sabrukuma mēs „izdzīvojām" pateicoties tam, ka sākām sadarboties ar policiju un armiju – šuvām formas tērpus policistiem un armijas formastērpus – gan vasaras, gan ziemas formas apģērbu. Pirmie pasūtījumi armijai bija smagie vilnas šineļi. Mēs paši fabrikā strādājām pie modeļu konstruēšanas un tad vedām tos apstiprināt. Piemēram, bērnu sortimentam modeļus mēs iepirkām no Rīgas modeļu nama, bet armijas vajadzībām mums tika piedāvātas modeļu skices, kādus tērpus viņi vēlas.

1990. gadu beigās sākās sadarbība ar ārzemniekiem. Vācieši bija vieni no pirmajiem, ar kuriem mēs sākām sadarboties. Sadarbībā ar vāciešiem tika izmantoti viegli, plāni audumi. Pamatā mēs šuvām bikses. Tas bija diezgan sarežģīti, jo mēs bijām pieraduši pie smagākiem audumiem un katra auduma veidam ir jābūt piemērotai iekārtai. Pie mums brauca vāciešu tehnologi un apmācīja, kā strādāt ar jaunajiem materiāliem, un pat nedaudz palīdzēja ar iekārtām. 1990. gadu beigās mums jau parādījās importa iekārtas, mēs sākām strādāt ar beļģu firmu „Mayerline", un pakāpeniski paplašinājās sieviešu izstrādājumu sortiments. Vienlaikus mēs sākām sadarboties arī ar Somijas firmu „Luhta" un sākām šūt sporta kostīmus. Sadarbība ar šīm firmām aizsākās laikā, kad strādāja šūšanas fabrika „Krāslavas apģērbs", un veiksmīgi turpinājās arī tad, kad SIA „NEMO" pārņēma fabrikas „Krāslavas apģērbs" īpašumus. Vēlāk mēs sākām sadarboties arī ar Dāniju..."

Kopumā novērtējot darbu šūšanas uzņēmumā, Ņina Kižlo ar patiku atceras: „Tā bija mūsu jaunība, viss bija labi. Ja salīdzina pieejas un tehnoloģijas – ar laiku viss ir mainījies. Agrāk mēs šuvām 10, 15 vai pat 20 tūkstošus viena modeļa vienību vairākus gadus pēc kārtas, jo nebija ātras sortimenta vai modeļa maiņas. Tagad ir pavisam citādāk. Lai arī toreiz veikalos it kā bija pietiekams daudzums izstrādājumu, tie visi bija tādi vienmuļi. Kad es strādāju par galveno inženieri, braucu uz galveno modeļu namu iepirkt modeļus. Es pārlūkoju modeļus un konstatēju, ka kāda detaļa ir sarežģīta, to vajadzētu vienkāršot, bet vienkāršot nozīmē kaut ko noņemt… es redzu, ka tas būs sarežģīti un es neiekļaušos cenā, bet modeļa cena jau bija noteikta. Tāpēc es daudz vienkāršoju… Manu darba gaitu pēdējos gados jau sāka ievadīt papildus izmaiņas – mums bija dota iespēja papildināt un veidot modernākus modeļus. Agrāk arī nebija labu krāsvielu un audumi pamatā bija tādās tumšās un pelēcīgās krāsās... Tekstila speciālisti mums skaidroja, ka dabiskie audumi un dabīgā vilna nekrāsojas skaistās, košās krāsās, bija nepieciešams vairāk sintētikas, bet, manuprāt, tolaik Padomju Savienībā vēl nebija līdz galam izstrādātas audumu krāsošanas tehnoloģijas.

Jāsaka, dzīvojām labi. Bija daudz dažādu pasākumu, svinējām svētkus, apmeklējām koncertus, tematiskos vakarus, darbojās dažādi pašdarbības pulciņi. Vienmēr bija kādi izbraukumi, katru gadu braucām ekskursijās. Laba dzīve bija, bijām jauni, bija jautri!"

Marija Voicehoviča

lielākoties strādājusi šūšanas fabrikā kā ražošanas apmācības instruktore, bijusi arī cehu priekšniece un veiksmīgi darbojusies arodbiedrības komitejā. Par savām pirmajām darba gaitām Marija atminas: „7. klasi es pabeidzu 1953. gadā un sāku strādāt. Tas bija oktobra mēnesis, darbu nevarēja atrast, mamma sarunāja darbu pie šuvējas Gžibovskas, bet 1954. gada februārī es aizgāju strādāt uz „Krāslavas amatnieku", kurš atradās bijušajā Sarkanarmijas ielā (tagad Lāčplēša iela), pirmā mājiņa aiz sarkano ķieģeļu ēkas. Es vienmēr braucot garām stāstu, ka tā ir mana pirmā darba vieta."

Marija Voicehoviča, 2021. gada foto

Stāstot par darbu artelī „Krāslavas amatnieks", Marija Voicehoviča atceras: „Bija nelielas telpiņas, kur strādāja individuālās šuvējas un piegriezēja, bet otrā istabiņā strādāja masveida produkcijas šuvējas - tur šuva produkciju pārdošanai veikalos. Citā istabiņā strādāja vīrieši – drēbnieki. Tur viss bija samērā vienkārši, bija krāsns apkure… Strādājām ar savām personīgajām šujmašīnām. Man bija mammas rokas šujmašīna „Podoļsk". Mana darbavieta atradās tur, kur pieņēma pasūtījumus – kleitas, svārkus.. Man neko nemaksāja, un tad mans tēvs manai rokas šujmašīnai dabūja galdiņu. Es pati šo galdiņu ar šujmašīnu pārvilku uz otru istabu. Sāku šūt vīriešu kreklus, un tad mani oficiāli noformēja darbā un sāka maksāt algu. Mana pirmā alga bija 7 rubļi 40 kapeikas. Par to naudu es uzreiz nopirku drēbi – štapeli, lai sašūtu sev kleitu. Biju ļoti priecīga. „Krāslavas amatniekā" mēs šuvām vīriešu vilnas bikses, bridžus, halātus, taču visvairāk nācās šūt vīriešu kreklus, un tā drēbe bija tāda irstoša. Sašūtos kreklus uzreiz nesa uz veikalu, ko tautā dēvēja par ebreju būdu. Tur par pārdevēju strādāja kāda kundze ar uzvārdu Glika. Artelī „Krāslavas amatnieks" strādāja tehnoloģe Raja Morlina. Arteļa direktors bija Viktors Stefanovičs, galvenais grāmatvedis - Gžibovskis un kadru daļas vadītāja Ņina Koroļova.

Turpinājums 5. lpp.

Turpinājums. Sākums 4. lpp.

Vēlāk mūs apvienoja ar Krāslavas rajona rūpniecības kombinātu. Iesākumā es vēl nesu savu šujmašīnu uz rūpniecības kombinātu, jo tur bija tikai dažas šujmašīnas un visiem nepietika".

Marija Voicehoviča ar savu personīgo šujmašīnu Krāslavas rajona rūpniecības kombināta šūšanas cehā, 1956. g. Foto no M. Voicehovičas privātā arhīva

Krāslavas pilsētā darbojās vairākas šūšanas darbnīcas. Marija Voicehoviča stāsta: "„Tirgus ielas galā darbojās invalīdu biedrības arteļa šuvēji. Tur strādāja Kalvišs, Donāts Dzalbs, Avgucevičs, Boleslavs Kuharjonoks un citi. Tur nebija daudz darbinieku, jo ēka bija neliela. „Краславский куст" šūšanas cehs atradās mazajās dzirnavās, tagadējā Raiņa ielā, vēlāk tur atradās aušanas cehs."

1963. gadā Marija Voicehoviča sāka strādāt šūšanas filiāles Nr. 4 „Daugavpils apģērbs" šūšanas cehā Krāslavā, Studentu ielā, bet 1968. gada 2. augustā viņa uzsāka darbu Latvijas apģērbu šūšanas fabrikas filiālē Nr. 5, Krāslavā par ražošanas apmācības instruktori. „Es apmācīju kadrus fabrikai. Man pašai bija jābrauc uz Rīgu mācīties. No 1968. gada ēkā, kur tagad atrodas namu pārvalde, darbojās cehs, kur strādāja 20 cilvēki un es viņus apmācīju. Turpat arī tika ražota jauna produkcija. Tur strādāja Regīna Vītoliņa, Juzefa Podjava, Alla Murāne, Vera Veličko un daudzi citi darbinieki. Toreiz ieeja bija no Tirgus ielas."

1971. gadā 4. janvārī M. Voicehoviča pārgāja uz jaunuzcelto ēku Sporta ielā un strādāja 1. ceha 2. plūsmā. „Sākumā šuvējas nāca pie manis uz mācību klasi, tā atradās 3. stāvā. Bija dažāda vecuma cilvēki. Es organizēju Atvērto durvju dienu, brauca skolu audzēkņi, mēs vadājām viņus pa cehiem, rādījām, kāda produkcija tiek ražota, kā speciālisti strādā. Aicinājām, lai nāk pie mums strādāt. Es bieži viesojos Baltkrievijas skolās un piedāvāju strādāt mūsu fabrikā. Jāsaka, ka ļoti daudzi atsaucās uz aicinājumu un atbrauca uz Krāslavu strādāt. Daudzi no viņiem joprojām dzīvo Krāslavā."

Strādājot šūšanas fabrikā, M. Voicehoviča vienlaikus mācījās Rīgas Vieglās rūpniecības tehnikumā un darbojās arodbiedrības komitejā, bija gan tās priekšsēdētāja, gan vietniece. Par darbu arodbiedrībā Marija stāsta: „Mums bija interesanti - katru vasaru paši braucām ekskursijās, bērniem organizējām ekskursijas. Bijām aizbraukuši uz Tallinu, Ļeņingradu, Maskavu, Kijevu, Odesu un Brestu. Maksāt vajadzēja tika 30 %, pārējo apmaksāja arodbiedrība."

Jaunuzbūvētajā šūšanas fabrikā tika organizēti arī konkursi šuvējām. „Es pati to visu organizēju, tas bija mans darbs. Šuvējas sacentās savā starpā – uzrādīja īsāko laiku. Visi konkursa uzdevumi bija veicami uz ātrumu. Uzvarētājus apbalvojām. Tika organizēti arī atpūtas vakari, svinēti dažādi svētki - Oktobra svētki, 1. maija svētki, Jaunais gads… Ziemassvētkus tolaik neatzīmēja.

Šūšanas fabrikā tika organizētas Jaungada balles, bija arī loterijas un dāvanas. Pasniedza dāvanas pirmrindniekiem. Sveica arī Vieglās rūpniecības dienā, pasniedza ne tikai pateicības rakstus, bet arī dāvanas."

Šūšanas fabrikā bija speciālās šujmašīnas, bet Marija Voicehoviča atceras: „Studentu ielā mums bija tikai šujmašīna, kura veidoja pogcaurumus, pogas šuvām ar rokām. Šūšanas fabrikā viss bija specializēts, tomēr sākumā arī fabrikā bija samērā vienkāršas šujmašīnas. Tā tika dēvēta par vieglo rūpniecību, bet tā nebija viegla..."

Marija Voicehoviča min: „Ļoti labi atceros – Dagdā, šūšanas cehā strādāja R. Kozlova un Pauliņa. Par ceha priekšnieci tur strādāja Vilma Jasāne, par mehāniķi jauns puisis Čerpinskis. Vēl bija mehāniķis Raudive un šuvēja Raudive. Tur bija daudz darbinieku. Arī Indrā bija neliels šūšanas cehs, kurš tika atvērts ap 1990. gadiem. Bet to ātri likvidēja."

Marija Voicehoviča šūšanas fabrikā nostrādāja līdz 1995. gadam un kopumā par šo laiku atceras: „Bija labi. Darbs bija, esmu apmierināta, nopelnīju pensiju. Fabrikā bija daudz strādnieku, arī tagad satiekoties, apstājamies, parunājam, daudzus vairs nevar atpazīt. Fabrikas direktors Igors Menščikovs ļoti labi izprata savus uzdevumus, kādi ir uzņēmuma svarīgākie uzdevumi un kas mums no tā jāiegūst. To viņš pieprasīja arī no speciālistiem, mums viss bija jāzina. Jāatzīst, tas bija interesants laiks, daudz kur braucām..."

Veronika Veličko

Ilgus gadus fabrikā nostrādāja arī Veronika Veličko. Sākumā kā ražošanas apmācību instruktore, vēlāk meistare, inženiere–normētāja. Ilgu laiku strādāja par darba organizācijas un darba algas ekonomisti.

„Es iestājos Rīgas Vieglās rūpniecības tehnikumā 1968./1969. mācību gadā, mācījos neklātienē. Izvēle apgūt šūšanas prasmes nebija netīša. Mana tante, kura dzīvoja ar mums kopā, arī bija šuvēja – viņa šuva uz pieprasījumu. Arī mēs ar māsu piedalījāmies šūšanas procesā - zīmējām modeļus, izvēlējāmies audumus.

Laikam ejot, interese par šūšanu nebija zudusi, tāpēc uzsāku mācības tehnikumā. Strādājot šūšanas cehā Studentu ielā, es šuvu žaketēm kabatas. Man paveicās, ka ar mani kopā strādāja ļoti talantīga šuvēja Regīna Mikucka, vēlāk viņa strādāja par meistaru šūšanas fabrikā. Viņa bija ļoti gudra un taktiska, apmācīja daudzus darbiniekus dažādām operācijām. 1970. gadā šūšanas fabrika pārcēlās uz jaunuzcelto ēku un es sāku tur strādāt kā ražošanas apmācības instruktore.

Veronika Veličko, 2021. gada foto

Veronika Veličko labprāt dalās atmiņās par darbu šūšanas fabrikā: „Ar laiku mums izveidojās saliedēta un profesionāla komanda. Pirmkārt, katrs labi pārzināja ražošanu un ražošanas procesus. Katrs speciālists zināja, kā organizēt darbu ražošanas plūsmās, lai paaugstinātu darba efektivitāti, produkcijas kvalitāti un izpildītu plāna uzdevumus cehos, katrs vienmēr varēja aizvietot citu kolēģi, interesējās par jauninājumiem vieglās rūpniecības uzņēmumos. Fabrikas speciālisti bija atbildīgi, izlēmīgi, zinoši un vienmēr centās ieviest kaut ko jaunu ražošanas procesos un tehnoloģijās. Bieži braucām pieredzes apmaiņas braucienos uz citām šūšanas fabrikām."

Par saviem darba pienākumiem šūšanas fabrikā Veronika Veličko stāsta: „Strādājot par darba organizācijas un darba algas ekonomisti, es kopā ar vadību ieviesu zviedru darba algas apmaksas sistēmu gabaldarba strādniekiem. Tā atšķīrās ar to, ka samaksa bija ne par vienību, bet par gabaldarba strādnieku izstrādātajām minūtēm, saskaņā ar darba sadalījumu. Zviedrijas darba samaksas sistēma bija pavisam cita darba samaksas forma, tā eksistē arī līdz šai dienai, proti, katrai operācijai ir noteikts laiks. Viss sākās ar to, ka 1990. gados pārkārtojās galvenais šūšanas uzņēmums Rīgā – tur tika ieviesti datori un jauna sistēma. Datoru izmantošana mums paaugstināja darba algas aprēķinu kopumā, un tas bija ātrāks. Šuvējas un sagatavošanas-piegriešanas darbinieki uz rokām katru dienu saņēma lapiņu un redzēja, cik ir nopelnīts. Es aprēķināju šūšanas produkcijas cenu katram sortimentam (katram modelim), jo strādāju arī par produkcijas cenu ekonomisti. Svarīgi zināt savas produkcijas pašizmaksas! Strādāju ciešā saskarsmē ar tehnoloģēm, bet visu apstiprināja direktors. Gribu atcerēties tehnoloģes – sava darba profesionāles - Gaļina Alehno un Alla Karpenko, no jaunās paaudzes – Inga Caune...

Jāatzīst, ka pie mums nāca strādāt tie, kuriem bija pacietība, kas gribēja iemācīties šūt un kas mīlēja šo darbu. Daudzi no viņiem strādā arī šodien. Šis darbs patiesi prasa pacietību un ne katrs var izpildīt šūšanas normu. Cilvēks bez mīlestības pret šūšanu nevar kļūt par labu darbinieku. Toreiz fabrikā strādāja daudz atbraucēju no Baltkrievijas – labi, strādīgi darbinieki."

Veronika Veličko atzīst: „Fabrikā strādāja manas ģimenes dinastija - es, mana māsa Valentīna - par šuvēju un mana meita Ilona - par datortīkla administratori.

Esmu laimīgs cilvēks, jo visu dzīvi strādāju vienā darba vietā. Mēs bijām pieradināti pie darba, mūs nebiedēja grūtības. Mums bija ieaudzināta cieņa pret vecākiem cilvēkiem, mīlestība pret darbu. Joprojām ir prieks satikt bijušos kolēģus, parunāties, pakavēties atmiņās..."

Ilona Cabule

sāka strādāt fabrikā 2003. gadā. „Es 1990. gados, studējot Latvijas Universitātē, izgāju praksi galvenajā šūšanas uzņēmumā - firmā „Latvija", Rīgā. Vācu materiālus savam diplomdarbam „Strādnieku gabaldarba apmaksas uzskaites sistēmas automatizācija vieglās rūpniecības uzņēmumos". 1995. gadā pabeidzu Latvijas Universitātes Ekonomiskās informātikas un automatizētas vadības sistēmas fakultāti, 2003. gadā Daugavpils Universitātē pabeidzu studijas maģistrantūrā un saņēmu dabas zinātņu maģistra grādu datorzinātnēs."

Ilona Cabule par savām darba gaitām šūšanas firmā „NEMO" stāsta: „Kad es atnācu strādāt uz šūšanas firmu „NEMO", tur jau bija datortehnika un programmatūra, strādāja atsevišķas datorprogrammas (piemēram, „Darba izpildes un plānošanas automatizācija", „Tehnologu darba automatizācija", „Alga", „Modeļi", „CMR drukāšanas datorprogramma" u.c.), bija pieslēgts internets, bet tikai dažiem datoriem. Es šūšanas uzņēmumā strādāju vairāk ar IT/IKT (informācijas tehnoloģijām/informācijas un komunikācijas tehnoloģijām). Es kā datortīklu administrators nodarbojos ar datoru sistēmu un tīklu uzturēšanu tehniskā kārtībā, bojājumu novēršanu, lietotāju problēmu risināšanu un šo procesu administrēšanu. Kā zināms, pat uzticami un labi kopti datori tehniski noveco, arī programmatūra morāli noveco. Atceros, ka 2003. gadā uzņēmumā 2 operatori strādāja pie datoriem ar operētājsistēmu „MS-DOS" (MS-DOS ir kompānijas Microsoft DOS implementācija, kas bija pirmā plaši lietotā operētājsistēma IBM PC saimes datoros. Tās pirmā versija tika izlaista 1981. gadā, un tai sekoja vairākas jaunas versijas, līdz Microsoft pārtrauca tās izstrādi 1995. gadā.). Šūšanas uzņēmuma vadītāji vienmēr domāja par uzņēmuma ražošanas attīstību un rūpējās par to, lai darbs būtu ar perspektīvu. Strādājot uzņēmumā par datortīkla administratoru, nācās arī ieviest jaunas sistēmas. 2003. gadā bija nopirkts serveris un grāmatvedības programmu komplekss „GrinS" (SIA "Latinsoft), izveidots datortīkls (GRINS 4 – programmu komplekss grāmatvedības uzskaitei, kas paredzēts mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kas ļauj automatizēt ražošanas un finanšu procesus. Programmas komponenti tiek savlaicīgi atjaunināti un vienmēr atbilst Latvijas Republikas normām un likumiem). Sistēmas sastāvā 5 moduļi: „Noliktava", „Alga", „Pamatlīdzekļi", „Finanses", „Personāls". Viss bija savienots vienā tīklā un automatizēts: sākot ar kadru nodaļu, grāmatvedību un beidzot ar noliktavām. Piemēram, noliktavas darbinieks, kurš ievadīja pavadzīmes un veidoja kontējumus, un grāmatveži, vienlaikus strādājot šajā sistēmā, uzreiz saņēma informāciju no noliktavām un varēja turpināt ievadīt kontējumus žurnālā. Tas ļāva efektīvāk strādāt grāmatvedībā. Šī sistēma fabrikā darbojas līdz pat šim brīdim. Uzņēmumu šobrīd vada Inga Zemdega-Grāpe."

Ilona Cabule min: „Manas darbības laikā bija nopirkta jauna datortehnika ar jaunu programmatūru, servera licences (tika paplašināts datortīkls), tika izveidoti jauni datortīkli, mainīti interneta pakalpojumi, sadarbojoties ar SIA „TET", ražošanas cehā tika ievilkts optiskais internets, pateicoties SIA „IVIKS". Sadarbojoties ar „ACG-NYSTROM", iegādājāmies un ieviesām uzņēmumā datorprogrammas nodrošinājumu „AccuMark PDS-GSM" (konstruktoru darbam) un „Accunest PE-SW" (izklājējas darbam), ar SIA „MIDIS" sadarbībā sākam ieviest jaunu sistēmu „ODOO" (Odoo - vienota biznesa vadības sistēma)."

Ilona Cabule, 2021. gada foto

Ilona Cabule ar lielu sirsnību atceras: „Izpilddirektore Ņina Kižlo vienmēr domāja par fabrikas attīstību un, ja bija kāda nepieciešamība, piemēram, nomainīt datoru, tad es griezos pie viņas. Viņa mani uzklausīja, pierakstīja, bet uzreiz nedeva apstiprinošu atbildi. Pagāja kāds laiks, kamēr radās iespēja iegādāties jaunus datorus. Vienmēr pilnveidojāmies, ieviesām uzņēmumā jaunu datorprogrammu „Noliktava (Loģistika)". Saprotams, uzņēmumā mēs nevarējām vienlaikus ieviest visus jaunievedumus. Vadījāmies pēc nepieciešamības un iespējām. Liela pateicība Ņinai Kižlo par apmācībām, ko organizēja un apmaksāja fabrika. Es braucu uz apmācībām Rīgā un 2007. gadā ieguvu starptautisko sertifikātu datortīklos. Arī kolēģi vienmēr man palīdzēja un atbalstīja."

Ilona Cabule atceras šūšanas fabrikas vadītāju Igoru Menščikovu: „Viņš bija tāds stāstnieks un arī dzeju rakstīja, viņš bija cilvēks ar jauneklīgu dvēseli. Man patika ar viņu strādāt, viņš skaidri redzēja uzņēmuma attīstības perspektīvas, piemērām, vēl nebija „skype", bet viņš uzdeva man jautājumu - kā varētu caur internetu komunicēt ar videokameru palīdzību? Viņš bija cilvēks, kas domāja uz priekšu un bija soli priekšā jauninājumiem."

Atskatoties uz paveikto, Ilona Cabule atzīst: „Man ir ļoti pozitīvas atmiņas. Man paveicās strādāt ar Igoru Menščikovu, Ņinu Kižlo un Viktoru Moiseju. Vadītāji bija brīnišķīgi. Es no viņiem mācījos kā vadīt un organizēt, kā efektīvi strādāt. Viņi vienmēr mani atbalstīja kā jauno speciālistu. Mēs pakāpeniski ievadījām inovācijas darbā, piedalījāmies dažādās izstādēs, pieredzes apmaiņu braucienos, semināros. Kad 2020. gadā gāju prom no uzņēmuma, es saviem kolēģiem un vadītājiem teicu: „Tas nenozīmē, kas es aizgāju un manis nav. Jūs vienmēr varat pie manis vērsties, un es jums vienmēr palīdzēšu un atbalstīšu."

Krāslavas Vēstures un mākslas muzejs izsaka sirsnīgu paldies visiem teicējiem – Ņinai Kižlo, Marijai Voicehovičai, Veronikai Veličko un Ilonai Cabulei par laipno uzņemšanu, atsaucību un vērtīgajām atmiņām par šūšanas fabrikā nostrādāto laiku, kā arī liela pateicība par dāvinātajām fotogrāfijām.

Paldies jums par profesionalitāti, pozitīvo attieksmi un ieguldījumu šūšanas uzņēmuma attīstībā. Novēlam visiem darbiniekiem labu veselību, izturību un lai vienmēr ir gandarījums par padarīto darbu!

Turpinājums sekos…

Baiba Mileika,
Krāslavas
Vēstures un mākslas muzeja
vēstures speciāliste

IZGLĪTĪBA

LOGOPĒDISKĀ INTERAKTĪVĀ ROTAĻISTABA MAZAJIEM KRĀSLAVIEŠIEM

Laika posmā no 04.12.2020. līdz 31.08.2021. biedrība „Pīlādzītis klubs", saņemot sadarbības partnera - biedrības „Krāslavas rajona partnerība" atbalstu, realizēja pēc Krāslavas novada PII „Pīlādzītis" Padomes priekšsēdētājas Oksanas Matejas un iestādes logopēdes Maijas Plivčas iniciatīvas uzsākto projektu „Logopēdiskā interaktīvā rotaļistaba mazajiem krāslaviešiem". Projekts Nr.20-03-AL33-A019.2202-000007 „Logopēdiskā interaktīvā rotaļistaba mazajiem krāslaviešiem" guva Lauku atbalsta dienesta finansējumu ar kopējo attiecināmo izmaksu summu 6804.21 EUR apmērā, t.sk. Krāslavas novada domes piešķirto līdzfinansējumu 680,42 EUR.

Atbilstoši projekta programmai logopēdiskās rotaļistabas labiekārtošanai iegādātas jaunas bērnu mēbeles, moderns aprīkojums logopēda nodarbībām ar bērniem, interaktīvs displejs „SMART Board", bet vairāki Krāslavas novada PII „Pīlādzītis" darbinieki tika apmācīti darbam ar to. Projektā iegādāts aprīkojums ļauj biedrības mērķa grupai nodrošināt iespēju darboties ar mūsdienīgām, specializētām logopēdiskām programmām. „SMART

Board" displejam vēl ir baltās tāfeles funkcija, kā arī iespēja darboties ar digitālajiem rakstāmrīkiem. Bērniem tas ļaus aktīvi iesaistīties nodarbībā un caur spēli apgūt jaunas zināšanas un iemaņas. Displejs ir savienots ar internetu, tāpēc šīs digitālas ierīces izmantošana papildus ļaus logopēdam sniegt informāciju bērnu vecākiem arī attālināti, izmantojot viedtālruņus.

Logopēdiskā istaba ir aprīkotā arī ar smilšūdens sensoro galdu, attīstošiem materiāliem un palīgierīcēm, kas palīdz darbā ar bērniem, kuriem ir ne tikai runas un valodas traucējumi, bet arī citā veida traucējumi, piem., autiskā spektra traucējumi, uzvedības traucējumi utt.

Mūsdienās Latvijā runas un valodas traucējumu jautājums pirmsskolas vecuma bērniem ir ļoti komplicēts, tas iekļauj sevī ne tikai pareizo skaņu izrunu, bet arī skaņu uztveri, burtu pārzināšanu, darbu ar krāsām, matemātiskās un loģiskās iemaņas utt.

Pati projekta ideja ir inovatīva Krāslavas novadā, jo katram trešajam bērnam Latvijā ir nepietiekama runas un valodas attīstība. Latvijas statistika liecina, ka 30% bērniem pirmsskolā un sākumskolā ir valodas un runas traucējumi tādā pakāpē, ka bez logopēda palīdzības veiksmīgi galā netikt.

Runas un valodas traucējumu jautājumam biedrība „Pīlādzītis klubs" pievērsās pēc Krāslavas novada situācijas izpētes, atklājot logopēdu trūkumu Krāslavas novadā. Analizējot sabiedrības viedokli, problēmas bērnu dārzos, mēs secinājām, ka Krāslavas novadā ir diezgan liels bērnu skaits ar valodas traucējumiem, piemēram, šogad „Pīlādzītī" valodas traucējumi konstatēti 40% bērnu!

Tāpēc tapa šis projekts, ar mērķi izveidot profesionāli pielāgoto vidi, lai bērnudārza logopēds varētu strādāt gan ar bērniem, gan sniegt konsultācijas vecākiem un skolotājiem, gan organizēt mācības ģimenēm, kurās aug bērni.

Lai telpa būtu piemērota darbam ar bērniem, papildus Krāslavas novada PII „Pīlādzītis" veica logopēdiskās interaktīvās rotaļistabas grīdas remontu uz summu 1076.00 EUR, pateicoties Krāslavas novada pašvaldības atbalstam.

Ar iestādes vecāku iniciatīvu un Krāslavas pašvaldības saņemto finansējumu projektu konkursā „Iedzīvotāji veido savu vidi" logopēdiskās istabas sienām un griestiem tika veikts kosmētiskais remonts.

Telpas sakārtošanā savu darbu ieguldīja gan biedrības „Pīlādzītis klubs" aktīvisti, gan Krāslavas novada PII „Pīlādzītis" darbinieki, gan aktīvie bērnu vecāki.

Pašlaik telpa ir sakārtota, skaista, estētiska un bērni ar lielu interesi tajā darbojas. Bet, lai projekts turpinātu nest patieso labumu un lai varētu aptvert maksimālo bērnu skaitu ar valodas traucējumiem, akūti nepieciešams palielināt logopēdu skaitu Krāslavas novada bērnudārzos.

Ceram, ka Krāslavas novada pašvaldība sadzirdēs šo vajadzību un tuvākajā nākotnē tiks atrasti līdzekļi, lai novada pirmsskolās varētu palielināt logopēdu likmju skaitu, kas ļaus novada bērniem operatīvāk sniegt atbalstu valodas traucējumu korekcijā.

Paldies par atbalstu projekta realizēšanā sadarbības partnerim biedrībai „Krāslavas rajona partnerība", Krāslavas novada pašvaldībai, Lauku atbalsta dienestam.

Jeļena Vorošilova,
biedrības „Pīlādzītis klubs" valdes priekšsēdētāja,
projekta „Logopēdiskā interaktīvā rotaļistaba mazajiem krāslaviešiem" vadītāja
Autores foto

MUMS JĀTURAS KOPĀ!

Turpinājums. Sākumu lasiet 2. lpp.

Es arī jau vairākas reizes esmu domājusi, ka vajag kaut ko manīt dzīvē. Bet man ir ļoti labs kolektīvs, pieredzējuši kolēģi, kuriem liels paldies par atbalstu. Man ir atbildība pret skolēniem, kuriem nevaru vienkārši tā pateikt: „Man skolā kaut kas nepatīk, jūs te palieciet un kā gribat!" Jā, daudziem pēc šiem vārdiem būs vienalga. Bet ir taču pašas sirdsapziņa, man būtu dziļi iekšēji pārmetumi, un man būtu grūti ar to visu sadzīvot.

Šodien strādāt izglītības sistēmā nozīmē atrasties frontes līnijā - mums reāli ir ļoti, ļoti smagi. Es redzu, cik smagi maniem kolēģiem, bet viņi ir mani domubiedri, un es saprotu, ka mums vajag turēties kopā. Ne tāpēc kopā, ka mūs reizēm nepamana, nepasniedz apbalvojumu vai nepasaka cildenus vārdus, bet tāpēc, ka šodienas apstākļi izveidojušies ļoti sarežģīti. Ir Covid-19 pandēmija, ir jauni standarti, ir jaunas programmas, ne visiem ir mācību līdzekļi, ar grāmatām tāda pati problēma, un stundai jāgatavojas ilgu laiku. Gribas pateikt, lai viss deg zilām liesmām, iešu prom. Bet - nē, mums jāturas kopā! Iedomājieties, ka ir karš un ir karavīri. Tu saproti, ka vari krist kaujā, bet kā aizbēgt no frontes līnijas? Karavīrs izvēlas krist kaujā, nevis kaunpilnu bēgšanu. Es laikam domāju šādi. Un manā audzināmajā klasē ir vairāki skolēni, kas grib saistīt savu dzīvi ar pedagoga darbu. Es viņiem saku: „Ja jūti aicinājumu un ļoti mīli savu darbu, priecājies, par to, ko dari, tad viss izdosies!"

- Piekritīsiet, dzīve nav tikai darbs, pat ja tas ir aicinājums. Katram piemīt kāda aizraušanās, vaļasprieks…

- Ja man būtu vairāk laika, proti, nebūtu skolotāja, labprāt vārītu boršču pēc vecāsmātes receptes un pilnveidotu savas prasmes kulinārijā. Laikam līdz šim vaļaspriekam tikšu, būdama pensijā. Pašlaik esmu 2. kursa studente, mācos Lutera Akadēmijā, kas ir Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas dibināta un Latvijas valsts akreditēta augstskola. Programma, kuru apgūstu - teoloģija un kalpošana. Šis sapnis ir no agras jaunības laikiem, kad nācās izdarīt izvēli starp teoloģiju un pedagoģiju. Nodarbības notiek trīs reizes nedēļā, esam 22 studenti no dažādām pilsētām un pat valstīm.

- Paldies par interviju! Lai veicas darbā un studijās!

Juris Roga
Autora foto

LATVIEŠU VALODA ŠODIEN UN NĀKOTNĒ

Kādā no latviešu valodas stundām Krāslavas ģimnāzijas 12.b klases latviešu valodas skolotāja Aija Jakovele nāca klajā ar intriģējošu piedāvājumu - organizēt konferenci par tēmu „Latviešu valoda šodien un nākotnē". Konferences ideja – skolēni iejūtas dažādās lomās (skolotājs, politiķis, žurnālists, tulkotājs, valodnieks, mazākumtautību pārstāvis u.c.), veido prezentāciju, kurā meklē atbildes uz konkrētiem jautājumiem un sniedz savu redzējumu nevis kā skolēns, bet gan kā attiecīgās lomas pārstāvis. Ideja iepatikās!

Notika vairākas nedēļas ilgs sagatavošanās process, kā rezultātā oktobra sākumā skolēni bija gatavi prezentēt savu veikumu.

Uzdevumu augstumos bija gan konferences vadītājs Igors Stikuts, kurš konferenci iesāka ar iedvesmojošiem vārdiem par valodu, par tās ilgo ceļu līdz valsts valodai, gan arī Margarita Zaharova, kurai bija uzticēta konferences organizatoriskā puse (iekārtot telpu, nodrošināt tehnisko aprīkojumu, kā arī palīdzēt prezentētājiem tehniskajos jautājumos).

Pēc iedvesmojošajiem vadītāja ievadvārdiem tika dots vārds konferences dalībniekiem. Pirmā tika aicināta politiķe Anastasija Šahirova, kura centās norādīt uz trūkumiem likumdošanā saistībā ar valsts valodas lietojumu ikdienā sabiedrībā. Tālāk stafeti pārņēma tulkotāja Ineta Serbijenkova, kura uzsvēra, ka tulkotājam perfekti jāpārvalda vairākas valodas un nepārtraukti jāpilnveido gan dzimtās valodas, gan tulkotās valodas prasmes, jo jebkura dzīvā valoda

attīstās, iet kopsolī ar laiku. Konferenci turpināja skolotāja Nika Bičkova, kura gaismā cēla ļoti aktuālu problēmu tieši Krāslavas ģimnāzijas skolēniem - ikdienas saziņā plaši lietotā krievu valoda. Savukārt mazākumtautību pārstāve Natalja Ostrovska apliecināja, ka valodas apgūšana ir tikai un vienīgi pašu rokās, jo no valsts puses ir pietiekami daudz iespēju, kā apgūt valodu, ir tikai jāgrib to darīt. Žurnālists Armands Valentīns Vigulis pievērsa uzmanību tam, ka arī informācijas apmaiņas jomā publiskajā telpā lielākā problēma ir nevēlamu aizguvumu ienākšana mūsu valodā caur informācijas līdzekļiem.

Visi konferences dalībnieki runāja par pozitīvām un negatīvām tendencēm, kas ir svarīgas latviešu valodas attīstībai šodien un nākotnē. Būtiskākās problēmas: angļu un krievu valodas ietekme uz latviešu valodu, skolēnu nevēlēšanās lietot latviešu valodu, latvieši, kuri aizbraukuši uz ārzemēm, aizmirst dzimto valodu.

Lai arī Krāslavas novadā cilvēku, kuri runā latviešu valodā, ir salīdzinoši maz, cerams, ka jaunieši nākotnē spēs to saglabāt tīru un skaidru, jo katra valoda ir vērtība neatkarīgi no runātāju skaita un ekonomiskās vērtības.

Jānis Vaišļa,
Krāslavas ģimnāzijas 12.b klases skolēns
Aija Jakovele,
Krāslavas ģimnāzijas latviešu valodas un literatūras skolotāja
Jāņa Vaišļas foto

MEŽA DIENU AKTIVITĀTES

Šī gada 30. septembrī projekta „Meža dienas 2021" ietvaros tika organizēta izglītojoša mācību stunda Dagdas vidusskolas 9. klases skolēniem, kuras ietvaros AS „Latvijas valsts meži" Dienvidlatgales reģiona plānotāja Jāņa Kavuna pavadībā skolēni piedalījās izglītojošajā ekskursijā uz Dagdas pagasta Murānu mežu. Šeit skolēni aplūkoja mežaudzes, cirsmu un priežu jaunaudzi, kā arī uzzināja kā pareizi izkopt to, lai ievērojami palielinātu augšanas telpu un samazinātu meža audzēšanas cikla ilgumu. Skolēni īsumā tika iepazīstināti ar „Latvijas valsts meži" mobilo aplikāciju „LVM GEO", ar kuras palīdzību labprāt orientējās pa meža takām, meklējot augstāko Murānu meža punktu un apskatīja egļu jaunaudzi pie tā.

Lielu skolēnu interesi izraisīja darbošanās ar meža mērinstrumentiem, ar kuriem tika noteikts koku aptuvenais augstums un apkārtmērs. Ar pieauguma svārpstu skolēni noteica koka vecumu, augšanas ātrumu un tā kvalitāti.

Pastaiga mežā vainagojās ar laimi ieraudzīt staltu alni, kurs šķērsoja meža ceļu.

Savukārt 8. oktobrī Andrupenes pagasta muzeja „Andrupenes lauku sēta" teritorijā tika uzstādīta galds ar nojumi un soliem atpūtas vietas izveidošanai un labiekārtošanai no projektā iegādātajiem kokmateriāliem.

Latvijas Pašvaldību savienības „Meža dienas 2021" projekts „Veidosim daudzveidīgu Latviju un tīkamu tās ainavu!" tiek finansēts ar Meža attīstības fonda atbalstu.

Olga Gekiša,
projektu koordinatore

SPORTS

SLĒPOTĀJI LIELISKI NOSLĒDZ VASARAS SEZONU!

25. septembrī Uzvaras parkā Rīgā tika aizvadīts Latvijas čempionāts rollerslēpošanā komandu sprintā. Krāslavas Sporta skolu pārstāvēja trīs meitiņu komandas.

2007.-2008. g.dzim. (S14) meiteņu grupā Martīne Djatkoviča un Valērija Burceva sīvā cīņā ieguva bronzas medaļas, bet jauniešu grupā Jana Volka ar māsu Līgu izcīnīja sudraba medaļas.

26. septembrī Siguldā slēpotāji sacentās duatlonā, kur pirmajā sacensību daļā bija jāskrien kross, bet otrajā daļā jābrauc ar rollerslēpēm. Mūsu stiprākā puse ir skriešana, bet arī rollerslēpošanā bija labi rezultāti. S14 vecuma grupā par čempioni kļuva Valērija Burceva, savukārt Martīne Djatkoviča izcīnīja bronzas medaļu. Zēnu sacensībās V14 vecuma grupā labu rezultātu uzrādīja Mārtiņš Severīns Vecelis, kurš 34 dalībnieku konkurencē ierindojās 12. vietā. 2005.-2006. g.dzim. jauniešu grupā, uzrādot pārliecinoši labāko rezultātu skriešanā un augstu sniegumu rollerslēpošanā, čempiones titulu izcīnīja Adriāna Šuminska.

Septembra vidū Madonā notika Latvijas čempionāts vasaras biatlonā, kurā individuālā 3,2 km garā distancē Valērija Burceva izcīnīja sudraba medaļu, Martīnei Djatkovičai - bronzas medaļa.

Paldies visiem sportistiem par ieguldītu darbu treniņu procesā vasaras mēnešos, kā arī sirsnīgs paldies vecākiem par atbalstu!

Ilona Vanaga,
Natālija Kovaļova
un Ojārs Vanags,
Krāslavas Sporta skolas distanču slēpošanas treneri

AIVIM PLOCIŅAM JAUNI REKORDI JAUNIEŠU GRUPĀ!

Madonas novada čempionātā spiešanā guļus pie augstvērtīga rezultāta pēc IPF GL punktiem tika Aivis Plociņš no Krāslavas. Jaunietis svara kategorijā līdz 83 kg un ar personīgo svaru 82,7 kg pievarēja 185 kg svaru stieni, ieguva 93,097 IPF GL punktus un izcīnīja 1. vietu savā kategorijā, kā arī 1. vietu absolūtajā vērtējumā. Septembrī notikušais Madonas novada čempionāts bija arī viens no sešiem šogad plānotajiem Latvijas kausa posmiem spiešanā guļus.

Taču vēl spilgtāks panākums tika sasniegts oktobra pirmajās brīvdienās, kad Gulbenes sporta centrā noritēja Gulbenes novada čempionāts spēka trīscīņā un Gulbenes novada čempionāts spiešanā guļus, kurā Krāslavas novadu pārstāvēja Krāslavas ģimnāzijas 12. c klases audzēknis Aivis Plociņš.

Krāslavietim šajā turnīrā svara kategorijā līdz 83 kg izdevās kļūt par pirmo jaunieti Latvijas vēsturē klasiskajā spiešanā guļus bez ekipējuma, kurš pacēla 200 kg smagu svara stieni, izcīnīja 1. vietu savā svara kategorijā un kļuva par absolūti spēcīgāko sportistu jauniešu grupā, junioriem, vīriešiem „Open" grupā līdz 40 gadiem.

Šīs pārbaudes sacensības Aivim bija pēdējās pirms pasaules čempionāta, kas ieplānotas šī gada 22.- 31. oktobrī Viļņā. Pasaules rekords jauniešiem līdz 83 kg pieder Gruzijas sportistam – 172 kg. Šo visu sacensību rezultāti atrodami Latvijas Pauerliftinga federācijas tīmekļvietnē.

Latvijas Pauerliftinga federācija informē, ka 28. oktobrī Krāslavas jaunietis Aivis Plociņš 83 kg kategorijā uzspieda 200 kg. Aivim – divkārtējs pasaules jauniešu un, protams, Latvijas (jauniešu un junioru) rekordu labojums, turklāt pasaules rekords ticis labots par gandrīz 30 kilogramiem! Aivis palika nepārspēts absolūtajā jauniešu vērtējumā, kā arī pievienojas Starptautiskās klases sporta meistaru pulkam.

Sportistu gatavoja un atbalstīja treneris Jurijs Ivaņušins un Aivja tēvs Ilmārs Plociņš.

Vairāk informācijas par A.Plociņa startu LPF tīmekļvietnē.

Aivis pateicas Krāslavas novada pašvaldībai par sniegto atbalstu dalībai sacensībās.

Juris Roga

PROJEKTI

TURPINĀS KRĀSLAVAS PELDBASEINA ĒKAS ENERGOEFEKTIVITĀTES UZLABOŠANAS DARBI

Saskaņā ar noslēgto līgumu ar SIA „TAUPI" ir uzsākti saules kolektoru montāžas darbi siltā ūdens sagatavošanai peldbaseina ēkas vajadzībām. Darbi tiek veikti projekta „Saules kolektoru sistēmas uzstādīšana Krāslavas peldbaseina energoefektivitātes uzlabošanai" 4.2.2.0/20/I/008 ietvaros.

Būvdarbu līguma ietvaros tiks izbūvēta saules kolektoru sistēma, kas sastāv no 56 saules kolektoriem (TS 500 ThermoSolar) ar kopējo jaudu 100,856 kW. Saules kolektoru sistēmai ir jāveic ūdens priekšsildīšana pirms centrālo siltumtīklu karstā ūdens siltummaiņā, tādējādi nodrošinot pilnīgu vai daļēju siltā ūdens sagatavošanu ar saules enerģiju. Liekā enerģija tiek novirzīta baseina sildīšanai.

Projekta rezultātā tiks samazināts primārās enerģijas patēriņš par 266 230 kWh gadā, bet oglekļa dioksīda emisijas samazinājums ir plānots 45,012 tCo2 gadā.

Projektu plānots īstenot līdz 2021. gada beigām.

Projekta plānotās kopējās izmaksas sastāda EUR 198 407.10, projekta attiecināmās izmaksas plānotās EUR 161 807.54 apmērā, t.sk. Eiropas Reģionālās attīstības fonda finansējums EUR 137 536.41 (85.00%), projekta neattiecināmās izmaksas sastāda EUR 36 599.56

Andris Rukmans,
Attīstības nodaļas projektu realizācijas speciālists

SLUDINĀJUMS

Krāslavas novada pašvaldība paziņo, ka Publiskas personas mantas atsavināšanas likumā noteiktajā kārtībā mutiskā izsolē ar augšupejošu soli tiek pārdots Krāslavas novada pašvaldības nekustamais īpašums – zemes gabals (kadastra apzīmējums 6074 004 0065) 0,3 ha platībā un nedzīvojamā ēka (bijusī ambulances ēka ar kadastra apzīmējumu 6074 004 0065 001) 79,4 m2 platībā, Skolas ielā 7, Kombuļos, Kombuļu pagastā, Krāslavas novadā.

Izsolāmās mantas nosacītā cena – EUR 5100,00 (pieci tūkstoši viens simts euro 00 centi), kas ir izsoles sākumcena, nodrošinājums EUR 510,00. Iepazīties ar izsoles noteikumiem var pašvaldības mājaslapā internetā (www.kraslava.lv). Izsoles pretendentu reģistrācija izsolei notiek līdz 2021.gada 30.novembrim plkst. 10.00. darba laikā Krāslavas novada pašvaldības ēkā 2.kab., Rīgas ielā 51, Krāslavā, nogādājot pieteikumu personīgi, ar kurjeru vai pa pastu. Izsole notiks 2021.gada 30.novembrī plkst. 10.30.. Personas, kurām ir pirmpirkuma tiesības uz izsolāmo mantu - nav. Samaksu – summu par nosolīto nekustamo īpašumu, atrēķinot iemaksāto nodrošinājumu, jāsamaksā divu nedēļu laikā no izsoles dienas.

Tālrunis uzziņām:
65681764, 65681754.

MEKLĒ DARBU

Bijušais medicīnas darbinieks ar pieredzi vecāka gadagājuma cilvēku aprūpē meklē darbu. T. **26041076**

RUDENS KROSS

Krāslavā noritēja tradicionālais rudens kross skolēniem, kurā sacentās labākie skrējēji no Krāslavas novada pašvaldības skolām. Sacensībās piedalījās skolēni no Krāslavas ģimnāzijas, Krāslavas Varavīksnes vidusskolas, Dagdas vidusskolas, Krāslavas gr. Plāteru v.n. Poļu pamatskolas, Andrupenes pamatskolas, Robežnieku pamatskolas, Indras pamatskolas un Aleksandrovas pamatskolas. Katrs dalībnieks centās uzrādīt savu labāko rezultātu, un silti laika apstākļi to veicināja.

500 m garā distancē 2013. g. dzim. meiteņu grupā uzvarēja Anete Utkina no Dagdas vidusskolas, otro vietu ieguva Viktorija Ivanova (KĢ) un trešo vietu – Inta Gurska no Aleksandrovas pamatskolas.

2012. g. dzim. meiteņu grupā uzvarēja Sabīne Lapa no Andrupenes pamatskolas, otrā vieta - Elīnai Stikutei no Dagdas vidusskolas, trešā vieta – Karolīnai Ostapko no Andrupenes pamatskolas.

2011. g. dzim. meiteņu grupā pirmo vietu izcīnīja Evelīna Olehnoviča no Dagdas vidusskolas, otro labāko rezultātu uzrādīja Jūlija Nazarova no Robežnieku pamatskolas un trešo vietu ieguva Evija Avsjukeviča no Krāslavas ģimnāzijas.

2010. g. dzim. meiteņu grupā uzvarēja Alīna Grineviča (KĢ), bet otro vietu ieguva Adriana Plakoša no Dagdas vidusskolas, trešo vietu izcīnija Jolanta Savka no Robežnieku pamatskolas.

2013. g. dzim. zēnu grupā pirmo vietu ieguva Markuss Magons no Dagdas vidusskolas, otro vietu – Ilja Beinarovičs no Aleksandrovas pamatskolas un trešo vietu – Juris Pauliņš no Dagdas vidusskolas. 2012. g. dzim. zēnu grupā uzvarēja Jevgenijs Koptenkovs no Andrupenes pamatskolas, otro vietu ieguva Patriks Baldiņš no Dagdas vidusskolas un trešajā vietā ierindojās Raivis Cielava no Andrupenes pamatskolas. Savukārt 2011. g. dzim. zēnu grupā uzvarēja Kārlis Utkins no Dagdas vidusskolas, otro vietu ieguva Sandris Kulikovskis no Robežnieku pamatskolas un trešo vietu – Leonīds Petrovs no Indras pamatskolas.

1 km garā distancē 2009. g. dzim. meiteņu grupā visātrāk noskrēja Sandra Dimpere no Dagdas vidusskolas, otro vietu izcīnīja Ariana Tribisa no Krāslavas ģimnāzijas, bet trešo – Diāna Žura no Poļu pamatskolas. 2008. g. dzim. meiteņu grupā uzvarēja Martīne Djatkoviča, otro vietu ieguva Bernadetta Podjava un trešo – Diāna Volka, visas meitenes mācās Krāslavas ģimnāzijā. 2007. g. dzim. meiteņu grupā uzvarēja Undīne Goligina no Dagdas vidusskolas, Valērija Nazarova no Robežnieku pamatskolas ieguva otro vietu, bet trešo vietu – Evija Radivinska no Krāslavas ģimnāzijas.

1 km garā distancē 2010. g. dzim. zēnu grupā visātrāk noskrēja Alekss Ozoliņš no Dagdas vidusskolas, Aigars Bobičs no Krāslavas ģimnāzijas ieguva otro vietu un Devids Jaunmuktāns no Indras pamatskolas ieguva trešo vietu. 2009. g. dzim. zēnu grupā uzvarēja Arkādijs Golubevs no Aleksandrovas pamatskolas, otro vietu ieguva Nikolajs Orlovs no Indras pamatskolas, bet trešo vietu – Arnis Dimpers no Dagdas vidusskolas.

1,5 km garā distancē jaunietēm (2006.g.dz.) uzvarēja Diāna Jaunmuktāne no Indras pamatskolas, Vineta Tukiša no Andrupenes pamatskolas ieguva otro vietu un Sanita Olehnoviča - trešo vietu no Poļu pamatskolas. Šajā pašā distancē starp 2005. gadā dzimušām jaunietēm visātrāk distanci veica Marina Čubreviča no Aleksandrovas pamatskolas.

Savukārt 1,5 km garā distancē 2008. g. dzim. zēnu grupā uzvarēja Markuss Djatkovičs no Krāslavas ģimnāzijas, otro vietu ieguva Romans Nazarovs no Robežnieku pamatskolas un trešo vietu – Samuels Istratijs no Poļu pamatskolas.

Jauniešiem (2007.g.dz.) 1,5 km garo distanci visātrāk noskrēja Rihards Sitniks, otro vietu izcīnīja Mārtiņš Severīns Vecelis, un trešo vietu ieguva Rihards Lisenoks, visi jaunieši mācās Krāslavas ģimnāzijā.

2 km garā distancē jaunietēm pirmo vietu ieguva Kristīne Čubreviča no Aleksandrovas pamatskolas, bet jauniešu (2006.g.dz.) konkurencē uzvaru svinēja Ivans Burcevs no Andrupenes pamatskolas, otro vietu ieguva Daniels Kazakevičs no Dagdas vidusskolas, trešo vietu – Lauris Pajats no Aleksandrovas pamatskolas.

3 km garā distancē 2005. g. dzim. jauniešu grupā uzvarēja Vjačeslavs Kuznecovs no Robežnieku pamatskolas.

2002.-2004. g. dzim. jauniešu grupā uzvarēja Mārtiņš Ugars no Krāslavas ģimnāzijas, bet otro vietu ieguva Deniss Čubrevičs no Aleksandrovas pamatskolas un trešo – Reinis Čekurovs no Robežnieku pamatskolas.

Ik gadu rudens kross iegūst arvien lielāku popularitāti skolēnu vidū, tādējādi apliecinot interesi par veselīgu dzīvesveidu.

Ilona Vanaga,
Krāslavas Sporta skolas metodiķe
Natālijas Raudives foto

SPORTS

KRĀSLAVAS ŠĀVĒJU STARTI

Krāslavas Sporta skolas šaušanas treneris Sergejs Šveds pastāstīja, ka 3.-4. septembrī Dobelē un Tukumā šāvēji piedalījās Latvijas Junioru čempionātā.

Vingrinājumā 30 šāvieni guļus 2. vietu (ar personīgo rekordu) izcīnīja Lija Ignatjeva. Mareks Mjadjuta vīriešu konkurencē ierindojās 3. vietā.

Šaušanā no 3 stāvokļiem (no ceļa, guļus un stāvus) mūsu šāvējiem neizdevās noturēties līdz pēdējam šāvienam un mazliet pietrūka līdz pjedestālam: Lijai Ignatjevai 9. vieta, Laurai Putnei 12. vieta, Aļģim Berestnevam 4. vieta, Marekam Mjadjutam 7. vieta, Andrejam Maksimovam 12. vieta.

Nākamajā dienā sportisti sacentās šaušanā ar pneimatisko šauteni. Individuāli mūsu meitenēm neizdevās iekļūt finālā, lai cīnītos par medaļām. Vīriešu grupā finālā iekļuva Aļģis Berestnevs, kas izcīnīja 2. vietu, un Mareks Mjadjuta, kas ieguva 6. vietu.

Komandu vērtējumā mūsu komanda ierindojās 6. vietā.

24.-25. septembrī Krāslavas Sporta skolas šāvēji Dobelē un Tukumā piedalījās Latvijas Jaunatnes čempionātā vidējā grupā.

Vingrinājumā 30 šāvieni guļus 1. vietu (ar personīgo un novada rekordu) izcīnīja Lija Ignatjeva, Milenai Timergalejevai 7. vieta, Laurai Putnei 12. vieta. Aļģis Berestnevs zēnu grupā izcīnīja 2. vietu, bet Andrejs Maksimovs ierindojās 10. vietā.

Šaušanā no 3 stāvokļiem (no ceļa, guļus un stāvus) mūsu šāvēji uzrādīja labus rezultātus: Lijai Ignatjevai 4. vieta, Laurai Putnei 6. vieta, Milenai Timergalejevai 10. vieta, zēnu grupā Aļģim Berestnevam 1. vieta un Andrejam Maksimovam 9. vieta.

Nākamajā dienā sportisti sacentās šaušanā ar pneimatisko šauteni. Gandrīz visi audzēkņi uzlaboja personīgos rekordus un ieguva labus rezultātus: Aļģis Berestnevs 2. vietā un Andrejs Maksimovs 8. vietā, meiteņu grupā Lija Ignatjeva 5. vietā, Milena Timergalejeva 8. vietā, Renāta Petrovska 10. vietā un Laura Putne 11. vietā.

Komandu vērtējumā mūsu komanda ierindojās 4. vietā, līdz 2. vietai mums pietrūka tikai 7 punktu.

Neskatoties uz grūtībām sakarā ar Covid-19 ierobežojumiem, mēs ejam tālāk un paliekam tikai stiprāki. Tālāk būs tikai labāk un interesantāk!

Sergejs Šveds,
treneris

EIROPAS SPORTA NEDĒĻA ĢIMENĒM UN BĒRNIEM KRĀSLAVĀ

Jau vairākus gadus Latvijā notiek Eiropas Sporta nedēļa, kuras mērķis – mainīt iedzīvotāju paradumus un aicināt būt fiziski aktīvākiem, jo sports un fiziskās aktivitātes ievērojami sekmē Eiropas iedzīvotāju dzīves kvalitāti.

Krāslavas novada PII „Pīlādzītis" kopš 2020. gada ir Nacionāla veselību veicinošo skolu tīkla statusa „Veselību veicinošā izglītības iestāde" ieguvēja. Bērnudārzs sadarbībā ar biedrību „Pīlādzītis klubs" aktīvi atbalsta un piedalās Eiropas Sporta nedēļas pasākumos jau vairākus gadus, lai motivētu vecākus kopā ar bērniem vairāk un biežāk būt kustīgiem ikdienā, lai stiprinātu pašu un savu bērnu fizisko un mentālo veselību; kā arī radinātu pirmsskolas izglītības iestādē strādājošus tikt galā ar stresu un nogurumu ar fizisko aktivitāšu palīdzību.

Pateicoties ERASMUS+ programmas finansētā projekta „Eiropas Sporta nedēļa 2021" projektu konkursam „Fizisko aktivitāšu un veselīga dzīvesveida popularizēšana Eiropas Sporta nedēļas 2021 ietvaros" biedrība „Pīlādzītis klubs" no 23. līdz 30. septembrim organizēja dažādas aktivitātes pasākumu ciklā „Eiropas Sporta nedēļa ģimenēm un bērniem Krāslavā", ievērojot visas noteiktās epidemioloģiskās drošības prasības.

Biedrības „Pīlādzītis klubs" Eiropas Sporta nedēļas 2021 Krāslavā aktivitātēs piedalījās 182 cilvēki; pasākumu dalībnieki saņēma diplomus un nelielas veicināšanas balvas. Eiropas Sporta nedēļas Latvijā nacionālais koordinators - biedrība „Latvijas Sporta federāciju padome" biedrībai „Pīlādzītis klubs" pasākumu cikla organizēšanai „Eiropas Sporta nedēļa ģimenēm un bērniem Krāslavā" nodrošināja dažādus reprezentatīvus materiālus:

20 lidojošos šķīvīšus ar #BeActive logotipu,

divas siltas sporta jakas,

trīs soļu skaitītājus pasākumu koordinatoriem,

plāksni fotografēšanai ar #BeActive logotipu.

Pasākumu ciklā „Eiropas Sporta nedēļa ģimenēm un bērniem Krāslavā" notika vairākas iepriekš izsludinātās aktivitātes 7 dienu garumā.

23.09.21. kustību izpriecās bērniem un treniņā ar „Slicklane" balansēšanu piedalījās 75 pirmsskolas vecuma bērni un 14 pieaugušie.

24.09.21. ģimeņu velobraucienā 5 km distancē pa mežu piedalījās 10 dalībnieki.

25.-26.09.21. pirmsskolā strādājošo nūjošanas pārgājienā mežā 8 km distancē piedalījās 12 dalībnieki.

28.09.21. notika tiešsaistes meistarklases 28 vecākiem un 29 pedagogiem par logoritmiku un koriģējošo vingrošanu – sporta skolotāja Zinaīda Bernāte piedāvāja vingrojumu kompleksu ar lielo lecamo bumbu ķermeņa muskulatūras nostiprināšanai; skolotāja logopēde Elīne Vilmane piedāvāja dažādus logoritmikas vingrinājumus, kurus vecāki var veikt ģimenē kopā ar bērniem.

29. un 30.09.21. tika organizēta vingrošana pilsētvidē, izmantojot āra trenažierus pie Krāslavas skolām. Vingrošanā piedalījās 14 bērnudārza „Pīlādzītis" darbinieki, kuriem konsultāciju par spēka vingrojumiem dažādiem ķermeņa muskuļiem uz āra trenažieriem sniedza sporta skolotāja Ingrīda Bernāte.

Visas aktivitātes tika finansētas no Eiropas Savienības Erasmus+ projekta „Eiropas Sporta nedēļa" līdzekļiem 240.00 eiro apmērā un biedrības „Pīlādzītis klubs" 230.86 eiro līdzfinansējuma. Pateicoties saņemtajam atbalstam, tika nodrošināts pasākumu vietas iekārtojums un aprīkojums ar sporta inventāru, kas turpmāk tiks izmantots Krāslavas novada PII „Pīlādzītis" pirmsskolas vecuma bērnu sporta nodarbībās:

bumbiņu baseins,

divi līdzsvara balansēšanas dēļi,

desmit vingrošanas riņķi,

desmit bumbas,

kustību koordinācijas treniņu celiņš,

sensoro krāsu šķidruma grīdas plākšņu komplekts.

Pasākuma „Eiropas Sporta nedēļa ģimenēm un bērniem Krāslavā" dalībniekiem ļoti patika interesanti un aktīvi pavadīts laiks, iespēja stiprināt veselību un apgūt jaunu sportošanas veidu.

Jeļena Vorošilova,
projekta vadītāja,
biedrības „Pīlādzītis klubs"
valdes priekšsēdētāja

Paziņojums par Krāslavas novada ilgtspējīgas attīstības stratēģijas 2021. – 2037. gadam un Krāslavas novada attīstības programmas 2021. – 2027. gadam 1. redakcijas publisko apspriešanu

Saskaņā ar Krāslavas novada pašvaldības domes 2021. gada 28. oktobra lēmumu (protokols Nr. 9, 22.§) "Par Krāslavas novada ilgtspējīgas attīstības stratēģijas 2021.–2037. gadam un Krāslavas novada attīstības programmas 2021.-2027. gadam 1. redakcijas nodošanu publiskajai apspriešanai" no šī gada 11. novembra tiks uzsākta izstrādāto attīstības dokumentu publiskā apspriešana.

Attīstības dokumentos ietvertā teritorija ir kādreizējais Krāslavas novads, kādreizējais Dagdas novads, kā arī trīs kādreizējā Aglonas novada pagasti, līdz ar to saskaņā ar 2021.gada 1.jūlijā veikto administratīvi teritoriālo reformu jaunajā Krāslavas novadā ir divas pilsētas – Krāslava un Dagda, un 24 pagasti (Andrupenes, Andzeļu, Asūnes, Aulejas, Bērziņu, Dagdas, Ezernieku, Grāveru, Indras, Izvaltas, Kalniešu, Kaplavas, Kastuļinas, Kombuļu, Konstantinovas, Krāslavas, Ķepovas, Piedrujas, Robežnieku, Skaistas, Svariņu, Šķaunes, Šķeltovas un Ūdrīšu pagasts).

Krāslavas novada ilgtspējīgas attīstības stratēģija līdz 2037. gadam (turpmāk – Stratēģija) ir pašvaldības hierarhiski augstākais attīstības plānošanas dokuments, kurā noteikts novada ilgtermiņa attīstības redzējums – vīzija, stratēģiskie mērķi, prioritātes un telpiskās attīstības perspektīva.

Krāslavas novada attīstības programma 2021. – 2027. gadam (turpmāk – Attīstības programma) ir pašvaldības teritorijas attīstības plānošanas dokuments, kurā noteiktas vidēja termiņa prioritātes un rīcības novada ilgtspējīgas, integrētas un koordinētas attīstības nodrošināšanai. Attīstības programma ir pamats pašvaldības rīcību un investīciju mērķtiecīgai plānošanai, valsts atbalsta plānošanai vietējā līmenī, kā arī vietējo un ārvalstu investīciju piesaistei. Tajā analizēta esošā situācija novadā, darba grupās izstrādāta SVID analīze, sagatavota stratēģiskā daļa ar vidēja termiņa prioritātem un rīcībām to sasniegšanai, sastādīts investīciju plāns un noteikti uzraudzības un novērtēšanas mehānismi.

Atsevišķi tiek gatavots Pārskats par Stratēģijas un Attīstības programmas izstrādes procesu un sabiedrības iesaistīšanos.

Krāslavas novada pašvaldības attīstības plānošanas dokumentu publiskā apspriešana notiks no 2021. gada 11. novembra līdz 12. decembrim.

Šī gada 10. novembrī plānota Info diena, uz kuru var pieteikties individuāli, rakstot attistiba@kraslava.lv vai zvanot 656 24383.

Publiskās apspriešanas sanāksme notiks 30. novembrī plkst. 14.00 attālināti (tiešsaistē "Zoom" platformā). Pieslēgšanās saite: https://zoom.us/j/98801498853?pwd=VklwYkY5cWxENmhTWklHa21VYU40dz09 (Meeting ID: 988 0149 8853, Passcode: 217768). Pieslēgšanās sanāksmei ir bez iepriekšējas reģistrācijas, savlaicīgi pārliecinoties, vai Jūsu ierīcē ir lejupielādēta "Zoom" lietotne.

Elektroniskā formātā ar Krāslavas novada Stratēģijas un Attīstības programmas 1. redakciju var iepazīties https://geolatvija.lv/geo/tapis#document un Krāslavas novada pašvaldības mājas lapā https://kraslava.lv/pasvaldiba/attistibas-dokumenti/ilgspejigas-attistibas-strategija (Stratēģija) un https://kraslava.lv/pasvaldiba/attistibas-dokumenti/attistibas-programma (Attīstības programma).

Klātienē ar plānošanas dokumentiem var iepazīties darba laikā Skolas ielā 7, Krāslavā (1. stāva vestibilā), kā arī pēc pieprasījuma – citā Jums ērtākā veidā, rakstot attistiba@kraslava.lv.

Konkrētus rakstiskus priekšlikumus par abiem attīstības plānošanas dokumentiem var iesniegt līdz šī gada 12. decembrim (ieskaitot) 1) nosūtot pa pastu, adrese: Krāslavas novada pašvaldība, Rīgas 51, Krāslava, LV-5601, 2) ievietojot pie Krāslavas novada pašvaldības vai pie Vienotā klientu apkalpošanas centra Dagdā (Alejas ielā 4, Dagdā) esošajās paskastēs, kā arī 3) nosūtot elektroniski uz dome@kraslava.lv. Fiziskām personām obligāti jānorāda vārds, uzvārds, dzīves vietas adrese un tālrunis. Juridiskām personām jānorāda reģistrācijas numurs, juridiskā adrese un darbības vietas adrese. Iesniegt priekšlikumus var arī, izmantojot valsts vienoto ģeotelpiskās informācija portālu ĢeoLatvija (tīmekļa saites norādītas augstāk paziņojumā). Atbildes tiks sniegtas tikai uz atbilstoši juridiski noformētiem iesniegumiem.

Laipni aicinām iesaistīties Krāslavas novada attīstības plānošanā!

Ināra Dzalbe,
izstrādes vadītāja

Izdevējs - Krāslavas novada dome
Tirāža - 8600
Iespiests SIA „Latgales druka"

Rīgas ielā 51
Tālr. 65681765
e-pasts: vestis@kraslava.lv
www.kraslavasvestis.lv

Reportieris - Jurijs Roga
Tālr. 29389143
E-pasts: juris.roga@kraslava.lv
Tulkotāja - Galina Mikulāne